

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 6 frt — kr.
 Félévre . . . 3 — —
 Negyedévre . . . 1 — 50
 Egy hónapra . . . — 50
 Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:
 PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12-ik szám
 (Nádasy-féle ház)
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:
 PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12-ik szám,
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény
 intézendő.
 Kéziratok vissza nem adatnak
Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek föl
 Előfizetések elfogadtatnak még
 valamennyi könyvkereske-
 iésben.

Egyes számok kaphatók:

Weldinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér) Böhm Manó (fő-utca), papir- és könyvkereskedéseiben
 Mindezen helyeken előfizetések is elfogadtatnak.

Reményi jön.

Mindig érdeklél olvastunk róla hirt, mikor külföldön, mikor az új világban, mikor a fok-földön ragyogtatta művészerejét; s elfogódott a szívünk, mikor olyan hírek érkeztek felőle, hogy messze idegenben, a mely még a villámrepülésű fecskének is több heti út, elveszett a mi Reményink; s milyen örömmel dobbant meg szívünk, mikor újabb hirt hallottunk, hogy Reményi él és épen a fok-földieket bájolja el hegedűjével s készül haza.

Most itt van. Itt van Magyarországon, az ő szülőföldjén, bejárja annak minden valamirevaló városát s minden zugát, a hova valami szép emlék köti.

Pécsre is eljön. Ide kétszeres érdeklél. Mert Pécs zeneművészeti gócpont, a mit messzevidékről jövő művészek keresnek föl s mert Pécshez is szép emlékek kötik Reményit.

Az idősebb emberek között nagy számmal vannak még személyes ismerősei, kikkel közel 30 évvel ezelőtt egy-egy jó estét töltött. A fiatal nemzedéket megnyerni pedig becsvágyát képezi Reményinek.

Az idősek tudják, hogy ki volt Reményi, a fiatalok meg fogják tudni. A fiatalok ez ideig csak azt tudják róla, hogy folyton külföldön vándorol s Párisban lakik. De azt nem tudják, hogy Reményi a szabadságharcz kitörésekor ott hagyta szép állását a londoni „Her Majesty” operaházban s rohant haza fegyvert fogni, majd meg a hegedűjével lelkesíteni a honfiakat,

s csak a világosi fegyverletétel után ment ő is száműzetésbe a többiekkel.

A mai fiatal nemzedék nem tudja, hogy Reményi ezeket hegedült össze jó-tékony czelokra s maga szegényen maradt; hogy Reményi agyában és szívében fogamzott meg az eszme, hogy Petőfinek szobrot állítsanak, s Reményi volt, aki az első hatalmas összeget összegyűjtötte hangversenyei alkalmával, ő volt aki a kiegyezés után megalakította a szobor-bizottságot, mely aztán az általa teremtett alapon csakugyan fölállította az emlékszobrot.

Reményi a külföldön utaztában is mindig magyar maradt, s minduntalan haza vándorolt egy-egy nagyobb körutja végén. Elvégre is, aki az egész művelt világot beutazza, az bizony csak hosszú idők után láthatja viszont szülőföldjét, mert a mértani távolságokat nem lehet a hegedű hangjainak szárnyán átrepülni.

A művészi siker csábit, a távol idegenből a még távolabba. Csak tovább — tovább! Ahol még tudomással sem bírnak, hogy ott a keleten, a civilizáció térségének a szélén, van egy kis maroknyi nemzet, mely magát magyarnak mondja: hát mutassuk be azt a nemzetet szép hegedű szóban. A művész becsvágya nemcsak arra törekszik, hogy a maga egyéniségét ünnepelessen a meghódított közönséggel, hanem odatolja maga elé a maga nemzetiségét is: én ennek a nemzetnek a művésze vagyok. Dicsőségét megosztani a szülőhazával: büszkesége a művésznek.

S Reményi elvitte a magyar zenét Európán kívül az új világba, el az azon is

túl levő Ausztráliába, aztán le egész a fokföldre. Óriási távolsakat száguldott be a világ mindenféle járomvén azzal a becsvágygyal, hogy annak a mindenféle fajtájú népek bemutassa a magyar művészetet.

Hát nem magyaremler, nem hazájáért dobogó szívü honfi Reményi?

A fiatal nemzedéknek, mely nem ismerve őt, egyoldalulag itél fölőtte: el kellett ezt mondanunk, — az öregek, azok ha meglátják, amúgy is lelkesen megjelenik, keblükre ölelik a velük együtt már szintén megélemedett koru művészt.

Az újabb nemzedéknek szólunk tehát.

Reményi e hó közepén idejön közénk, hogy az országon átvezető diadalutjában itt is kikössön. A lelkesedés viszhangja kíséri őt egész idáig: itt szakadjon meg ez az ezerszeres viszhang.

Fogadtatására alakuljon bizottság; menjenek eléje mindazok a testületek, melyeknek csak egy szemernyi közük van a művészetek génuszához, melyek a közművelődés nagy családjában hacsak távoli rokonságban is állanak a zene istenasszonyával.

Legyen ott mindenki, aki a nagyságnak hódolni tud, vigye el lelkesedését a művész s a magyar művész iránt.

Pécs városa mutassa meg, hogy nem gúnyból mondják rá a „zeneváros” czimet. Pécs városa mutassa meg, hogy a 60-as évek nemzeti közérzete s a lelkesedés öröklül jutott az utódoknak is; s bár még nem hallotta Reményi hegedűjén a Rákóczyt és a „Repülj fecském” trilláit, de a szájhagyományok után együtt érez a 60-as

A „Pécsi Figyelő” tárczája.

Erénybakter.

Valahol azt olvastam, hogy a ki igazán szeret: az nem lehet boldogtalan; de azért nincs kizárva, hogy az a valaki meg ne boldulhasson. S a kit egyszer utolért a szeretetnémség, annak muszáj szeretni irgalmatlanul, mert a boldogság érzése, a képzelte hetedik mennyország, a hol az isteni hurik üdvözítik az embert, a bülbülszavu gitárok hangjai mellett.

Szerelimbegyi ur (ezelőtt Liebspitz) olyan társaságba keveredett, a melynek minden tagja boldog viszonyról szólhatott. Volt köztük egy-kettő, a ki már jegyeséről beszélhetett, a többiek pedig szeretett és viszontszerető ideálról. Csak Szerelimbegyi urnak nem volt még viszonya.

Irgylette a többiek boldogságát.

Egyszer aztán arra a gondolatra jött, hogy miért ne lehetne ő is boldog? Neki is van szive, neki is áll a világ, az ő számára

is van a boldogság birodalmában egy zugoly, a mit a képzelet rózsás lugossá varázsol, s a hol egy balzsamos lehelletű, muzsikásbeszédű, gyémánttekinetű, sikkos pálmatermetű hurival csak megfér valahogy.

Miért ne?!

El is határozta egy szép péntek estén, hogy neki szeretni muszáj, mert szeretni akar, még pedig komolyan.

Ezt az embert, még a Rubiconon innen volt, — végtelenül jólelkűnek ismerte mindenki. A gyöngédség, a szelidség ingyen lakást élveztek jó szívében. A kávé csak igen világosan itta; ibolyát hordott a gomblyukában; ruhája mindig kávésszínű materiából készült; télen megetette a verebeket; a taligásnak borraivalót adott, hogy ne üsse a lovát; az asszonyoknak tartotta a gombolító pamukot; a princípálisának gyerekei paripának használták; a leányai teherhordónak; ha véletlenül egy rossz szó csuszott ki a száján — azonnal kalodonttal üblitette ki, nehogy utóize a szájában maradjon; a pinezést „kegyednek” szólította; bocsánatot kért az akáczfától, ha véletlenül nekiment; hust nem evett, mert

nem vette a lelkére, hogy azért a falatért, a melyet neki tálaltak — egy egész élő (?) állatot vittek a vágóhidra stb.

Ennyi jó tulajdonság mellett joggal lehet valaki szerelmes, ha úgy határozza magában, hogy: muszáj!

És lett is.

Komolyan mondta, hogy szerelmes, s még komolyabban mondta, hogy boldog és a legkomolyabban pedig azt állította, hogy megnősül.

Mert még nem tudta, melyik a szerelem legédesebb percze? Fakadása percében, vagy növése idejében? Vagy akkor, midőn már-már kifejlett, harmatos, himporos gyümölcse megéri s a mámor aranyköntösében aláhull?

Azt gondolta, végigcsinálja minden fázisát annak a hét üdvösségnek, a mit a tizenkét rőfös kattanál betekert fejü mufti állakopásáig dicsér. Azon a ponton állott már, hogy azt sem tudta, mikor legszebb a napsugár? Hajnalban, vagy délben? Vagy mikor már lehanyatlik? Neki mindegy volt. Szép volt a világ és ő meg boldog.

évek közönségével — s a milyen lelkesedéssel az akkor útnak eresztette Reményit, olyannal ő most fogadja Reményit!

Az országgyűlésből.

Olyan hullámokat vert föl a konzuli bíráskodásról szóló törvényjavaslat vitája, aminőt nemcsak hogy ennek a javaslatnak a tárgyalásától nem vártak, hanem aminőhöz hasonló csak a véderővita alkalmával fordult elő.

A hétfői ülésen fejezte be a képviselőház a mondott javaslat általános tárgyalását, amire aztán határozati javaslatok beadói következtek záróbeszédükkel. Ezek közt első volt Apponyi Albert gr., a ki két és fél órán át tartó beszéddel valóságban lázba hozta a házat, melynek ellenzéki része teljes egy negyed óra hosszát demonstrált Apponyi mellett s Szilágyi ellen, a kinek elvi megalkuvását csipte meg Apponyi a beszéd végével. Az a zajos jelenet, mely erre következett, majdnem páratlanul áll a parlament történetében. A demonstrációt Szilágyi idézte föl maga ellen az Apponyi beszédje alatt tanúsított gúnyolódó, kicsinyítő magaviseletével, melylyel csak úgy némán akarta kifejezni magas megvetését, lenézését a vele tudományban bizony erősen vetélkedő Apponyi iránt. Szilágyi még azt is elkövette, hogy mikor nemcsak a két ellenzéki párt ujjongott a nagy beszéd elmaradhatatlan hatása alatt, hanem a kormánypárton is erős megrázkódtatást keltett az a beszéd, s az ellenzék, hogy kiujjonghassa magát, 5 percznyi szünetet kért — akkor ő nyomban fölállt, hogy megzavarja ezt a közvetlen hatást a replikájával.

Az ellenzék aztán azt tette vele, hogy az elnök által nem engedélyezett 5 percznyi szünet helyett épen egy negyed óráig nem hagyta szóhoz jutni Magyarország igazságügyminiszterét.

Kedden már simábban folytak a dolgok. Szilágyi — amit előtte való napon csak röviden érintett, ez alkalommal hosszasan fejtegette ki, de nem igyekezett a személyi részbe mélyebben belemenni. Polonyi is enyhén támadott. Szilágyi beszéde után következett a szavazás s a többség 188 szavazattal 102 ellenében a törvényjavaslatot általánosságban elfogadta.

A szerdai ülésen kezdte meg a képviselőház a konzulárisbírásgokról szóló törvényjavaslat részletes tárgyalását, mely az ellenzék részéről beadott egyes módosítványok körül is élénk vitákat keltett.

A selyemtenyésztésről.

Főtisztelendő Wagner Adolf baranya-szt. iványi plébános urnak a „Pécsi Figyelő“ f. évi 15-ik számában megjelent „A selyemipar Magyarországon“ című cikkét, — mely igen

helyesen mutatja ki a selyemipar előnyösségét — néhány szóval megtoldom tapasztalataimból merített adatokkal.

Körutaim alkalmával több helyen hallottam ezen szavakat „az Isten áldja meg azt az urat, ki a selyemtenyésztést Magyarországon kezdeményezte!“

Igen szegény ember volt az illető, ki a selyemtenyésztést 1888 ik évben kezdte meg kerületében, s azóta folytonosan minden évben azzal foglalatoskodik. Az első évben 3—4 doboz pete után nyert selyemgubó árán egy szép tehenet szerzett; a következő évben 4 db. süldő disznót vásárolhatott, és így minden évben tudott különféle tárgyakat bevásárolni, az adóját pontosan megfizethette: szóval egész kis gazdaságot szerzett be magának és családjának ezen iparágból.

Egy csizmadia mester, kinek üzlete pangott a selyemtenyésztési évad alatt abba hagyta mesterségét, a selyemtenyésztésre szánta idejét. Ez is ezen iparágból egy tehenet, disznókat szerzett be s a mesterségéhez szükséges bőr anyagot is ebből vette. Azóta magát, úgy családját megmentette a végső inségtől.

Telkes gazdák — mert ilyenek is vannak kik ezen iparágot gyakorolják — kik hat hét alatt szép pénzt nyertek, a kaszálás és egyéb munkák megkezdése előtt beszerezheték a szükségeseket, a napszamosok bérét, sőt az egész évi adójukat ebből fedezheték.

Még több ily esetet tudnék fölhozni, azonban példaképen elegendőnek tartottam ezeket is.

Fölhívom tehát a pécsi és községbeli lakosokat ezen iparág megkezdésére — és folytatására; hisz minden más iparág ugyis oly annyira pang, hogy a megélhetés ez idő szerint nagy küzdelemmel jár; ellenben ezen iparág, mely csak hat hétig tart és oly szép sikerrel kecsegtet kevés fáradozás mellett is, hozzátevé azt, hogy igen kevés pénzáldozatába kerül a tenyésztőnek: mint például egy nagy iv tenyészpapír $\frac{1}{2}$ kr. és egy hőmérő 20 krba kerül, — a petét pedig ingyen kapja.

Föl tehát tenyésztetni óhajtók! iratkozzanak tömegesen a Pécsen Kovács Antal rendőrbiztos urnál letett ívekbe, úgy Scheszták Antal városi kertész és selyemtenyésztési fővigyázónál; a községbeliek pedig a bíráknál letett ívekbe; esetleg levelező lapon irt megkeresésükkel forduljanak aláírott m. kir. selyemtenyésztési főügyelőséghez Szt. Lőrinczre.

Ha munkájukat jól végzik, biztosíthatom a jó sikeréről.

Minden jelentkező tenyésztő annak idején kap egy kis „utasítást“, melyből kiolvashatja a tenyésztés módját.

A ki pedig az utasítást meg nem értené, az forduljon a minden községben és városban kinevezett selyemtenyésztési főügyelőséghez,

mint megmondotta: átlépett a Rubiconon. Egy másik szép péntek estéjén azt mondta: Van nekem: magamnak feleségem.

Pedig dehogy úgy volt!

* * *

A kegyes princípális ur — a kinek a tekintélyénél csak a hasa volt nagyobb — volt oly leereszkedő és segédkezet nyújtott a frigyhez. Ő szemelte ki a menyasszonyt, ő mutatta be neki Szerelemhegyit, ő stafirozta ki gazdagon, ő volt a násznagy — szóval többet tett, mint amit a völgyény tehetett volna, aki ugyan nem cselekedett semmit, de nem is volt jussa semmihez.

Volt felesége, de nem magának; balzsamos volt a lehellete, de más lebzselte el orra előtt a kvint essenciáját; muzsikás volt a beszéde, de neki mindig disszonans akkordok jutottak és pedig szörnyen forte-k; gyémánt volt a tekintete, de talminak tetszett a tűze; a pálmatermet se hiányzott, de az ő számára a magas törzsűek osztályába tartozott: nem érte föl az ingerlő gyümölcsöt, az pedig nem adta be a derekát.

Ezeket úgy lassanként kellett kitapasz-

kik köteleességtüknek ismerendik a fölvilágosítást megadni.

Szt.-Lőrincz, febr. hó 23-án 1891.

Wagner Antal,
m. kir. selyemt. főügyelő.

HIREK.

— (Márczius 15-ike) évforduló ünnepe nagyban készül jogakademánk ifjúsága. A néhány év óta megújuló nyilvános ünnepést évről évre jobban kiterjesztik joghallgatóink, kik az idej emléknep műsorába a Pécsi Dalárdát is bevonták — fölkerlte a dal egyesületet a körműködésre. A dalárda nagy lelkesedéssel fogadta a föl hívást s elhatározta, hogy azon részt vesz s előadja a „Talpra magyar“-t és a „Szabadságdal“-t. Ezenkívül az ünnepély rendezősége azt tervezi, hogy a nagy számmal megjelenni szándékozó közönségre való tekintettel a „Hattyu“ termét teszi meg az ünnepély színhelyének, mert a nőgyelet helyisége az évről évre szaporodó közönség befogadására már-már kicsinynek bizonyul.

— (Nyári Adolf br. meghalt.) József főherczeg elvesztette udvarmesterét, Nyári Adolf báró altábornagyot, a ki majdnem 20 éven keresztül volt a főherczeg oldala mellett. A váratlan halálhírt — mert az altábornagyot szívizélhűdés érte — általános részvételt fogadtak nemcsak a magasabb körökben, hanem ott is, a hol József főherczeg oldalán megfordult. Így Pécsen is, a hol gyakori tartózkodása alatt szeretetreméltó modorával jó emlékeket hagyott hátra.

— (Köztisztaságot!) Megint meg van ijedve a hatóság. Napról napra szaporodik a városház fekete-tábláján a hivatalosan bejelentett typhusos betegek száma. Erre aztán hivatva érezte magát a tanács újból kinyomatni azt a szabályrendeletet, melyet a köztisztaság szempontjából még 1885-ben hozott a törvényhatóság, de a melynek végrehajtását csak úgy immel-ámmal végezte az azzal megbízott hatósági fórum. A köztisztaságról szóló szabályrendelet életbelépése óta alig lett tisztább a város. A belváros egyes utcáit még csak megsöpörték, a szemetet meg csak kihordták; de mind e két ténykedés mikéntjéről jobb nem is szólunk, mert csak a méltó harag legélesebb kifejezéseivel kellene élnünk. Egyéb aztán nem is történt. A lakóházak, árnyékszékek, utcái vízfolyókák s egyéb oly helyek, ahol csak a szemét, a piszok összetorlódhatik, soha megvizsgálva nem lettek, fertőtlenítésről soha szó sem volt; a rendőrközegek, ha az orruk elé öntötték is ki az utcára a moslékot, bizony nem tettek jelentést. Most, mikor a veszedelem a

Szép dolog is lehet az a szerelmes boldogság! Hanem követelése is vannak. Lám a mi jó urunkon is sok, nagyon sok a követelése. Amióta nyakig uszik az üdvösségben, alig ismeri rá.

Az arca merész oválra nyul, ajka lefelé tör a mellénye gombjái, a feje bubja a cizlindere fenekére törekszik, fülei elsárgulnak, mint a fillokszerás szőlőlevél és átlátszókká lesznek; szemei a „rückverkoncentrirung“-ban gyakorolják magukat, arca beesik, mint a szusztalan duda; a napja két sóhajtásból áll: estétől reggelig, s reggeltől estig és pedig oly remek sóhajtásból, mely becsületére válnék egy üvegfüjő tótnak, a ki a nagy punketis flaskókat fujja ki. Járása ingadozóvá lesz; a baráti kört botrányosan korai időben hagyja a faképnél; minden kérdésre azzal felel, hogy ő megházasodik.

No tessék! ez a fotográfiája a szerelmesnek. Hát én is ilyen leszek? No akkor ünnepélyesen kijelentem itt a nyilvánosság előtt, hogy soha, sohasem megyek emberek szeme elé, ilyen állapotban!

És Szerelemhegyi ur úgy cselekvék, a

talnia szegény férjurnának. Pilulákban vette be, és ha keserű arcot akart tőle vágni — hát el kellett vonulnia az emberek elől, nehogy nevéssenek rajta.

Ez az iskola aztán nevelt belőle egy udvariatlan fenevadat, amely nem válogatja az emberen, merre van a rostélos, a hátszél, vagy a virágos tarja — hanem belemarozangol ott, ahol éri, kapja.

Abból a szerény, udvarias jólelkű Szerelemhegyiből lett egy kurucz, vakmerő, udvariatlan, durva Szerelemhegyi, aki ezentúl a legerősebb feketét itta csukor nélkül, sárga mellényt öltött, aki ha egy síró gyereket látott az utcán, jól megbufálta, hogy tovább ordítson; aki pongyola pitypangot tűzött a gomblyukába büröklevéllal; aki letaposta minden tyukszemtartó uriembernek a lábát; aki a pinczésekkel szemben csak pofonról tett említést; aki nem beszélt többé, hanem deklamált; aki nem sietett, hanem rohant; szóval aki nem az okos emberek módjára cselekedett, hanem úgy, mint a kinek tótágot kezd állani az esze.

Jóbarátainak se árult el aggodalmaiból

nyakunkon van, lótnak-futnak ugyan, nagyjában igyekeznek valamit javítani ez ázsiai állapotokon; de hát most már késő. Az évek során megfészelt rondaság fertőztette a talajt, a vízvezeték, a lakóházakat s udvarokat. Ezt a bajt legyőzni most már nehezebb földadat, mint ha kezdetben a legnagyobb szigorúsággal néztek volna utána. Régi nótá ez különben nálunk, hogy meghozzák a szabályrendeleteket, egyiket a másik után, de hogy azt végre is hajtsák, ez már erős kívánság főnk adózó és pótdózó polgároktól. A most újra kihirdetett szabályrendelet szerint a belvárosban sertés tartása tilos, ló és szarvasmarha is csak istállózással legelőre vagy itatásra kihajtani tilos. (Mi azonban tudunk róla, hogy a Széchenyi-téren is tartanak tehenet s azt bizony szépségesen végig vezeti a szolga az Iskola utcán s a sétatér alatt el ki a legelőre. Ha jól tudjuk, az illető városi bizottsági tag — nem a tehen, hanem a tehenet tartó gazda.) A trágyát havonként legalább egyszer ki kell hordatni, a szálókban, vendéglőkben a pöczegődröket évenként legalább egyszer ki kell üríteni, az árnyékszékeket pedig tisztán tartani és fertőtleníteni. (De ugyan ki ügyelt mindezekre? Ki ellenőrizte, hogy e követelményeknek megfeleltek-e az arra kötelezettek? Mert hogy a házigazdákra bizzuk e főfontosságú szabályrendelet végrehajtását, ha elgondoljuk, hogy milyen lelkiismeretlen, indolens könnyelműséggel veszi föl a dolgot a házigazdák nagy része: valóban nagy naivság.) Az olyan iparosok, kiknek foglalkozása folytán holmi bomlásnak indult állati anyagokkal fertőzött folyadékok támadnak, e folyadékot csak zárt edényekben tarthatják s fertőtlenítenve kötelesek kivetelni, de semmi esetre sem az utcára kiönteni — amit pedig nagy előszeretettel szoktak megeselekedni az ilyen dolgokkal foglalkozó iparosok épügy, mint a magánházak tulajdonosai s a lakók, kik az ételhulladékokat tartalmazó moslékot s büzös vizet öntik kényelmesen az utcára, amit pedig szintén erősen tilt a most említett szabályrendelet. Végül a folyókák fertőtlenítését rendeli el a szabályrendelet. Tehát a hirdetés ki van ragasztva, jó közönség olvasd el, okulj rajta, a tisztaságtól függ az egészséged s az egész város jó egészsége. A hatóságot pedig kérjük: ne álljon meg a hirdetés kiragasztásánál, hanem azt a most tapasztalt rendőri fölügyeletet tartsa fenn akkorra is, amikor majd Isten segítségével kilábolunk a járványból.

— **(Tisztul a város.)** Csütörtökről péntekre virradó éjjel razziát tartott a rendőrség, mely alkalommal 19 csavargót tartóztatott le. A legtöbb köztük a lakatos, kovács, tehát mind olyan mesterségbeli, akik előtt a zárt vasajtó sem valami nagy akadály. A rendőrség ki fogja őket toloncolni.

— **(A typhus-járvány.)** Megyünk már bele, ismét a régi haláltánc! A város kezd

ismét egy nagy kórházzá alakulni. A városház fekete-tábláján ismét megjelennek napoként azok a félelmetes számok. Február hó 24-én — a legutolsó kimutatásunk óta — bejelentettek 10 beteget, 25-én 22-öt s 26-án szintén 22-öt. — November 10-től, tehát a járvány kezdete óta hivatalosan bejelentetett február hó 24-éig 961; ezek közül meghalt 66, meggyógyult 847, gyógykezelés alatt volt február 24-éig 48. E szerint a főt jelzett legutolsó kimutatásig, február 26-áig bezárólag bejelentetett összesen 1015 beteg — levonva a levonandókat, gyógykezelés alatt van még 102. Hallomásunk szerint a Luftkoloniában is több typhusos beteg fekszik. A typhus ezuttal elég diskkrétul kinozza meg a betegeket s általában enyhébb lefolyású (typhoid), kevésbé komplikálódik más betegségi tünetek által. Hanem azért vannak olyan typhusos betegek is, akik a nagy láz mellett egyéb — velejáró mellék bajokban is szenvednek s állapotuk gyakran aggasztó. A járványbizottság újból a régi óvó rendszabályok szigorú betartását sürgeti. (Lásd a járványbizottság üléséről szóló tudósításunkat.)

— **(A dunántúli közművelődési egyesület)** örökös tagjai közé Dulácsky Nándor dr. pécsi püspök 1000 frttal lépett be; Nádosy Kálmán pedig 100 frttal alapító tagja lett az egyesületnek.

— **(A járványbizottság gyűlése.)** A járványbizottság csütörtökön, f. hó 26-án délután 3 órakor gyűlést tartott a városház közgyűlési termében. A polgármester, mint a járványbizottság elnöke a gyűlés megnyitása után jelentette, hogy a hagymázjárvány majdnem megszüntnek volt már tekinthető; csekély betegedési eset lőn bejelentve, s ezekről is konstataható volt, hogy érintkezés folytán keletkeztek. A tiszti főorvos már föl is szolgáltatta, hogy a járványt hivatalosan is megszüntnek nyilvánítsa ki. Mindezek dacára a legközelebbi mult napokban a betegedési esetek ismét szaporodtak, nevezetesen febr. 22-én 8, 23-án 16, 24-én 10, 25-én 22 újabb esetet jelentettek be. Ennél fogva szomorú kötelességének tartotta összehívni a bizottságot, hogy a teendőkről tanácskozzék. Ő részéről január hó végén vizpróbákat küldött föl Budapestre megvizsgálás végett, a felelet a bakteriumok szaporodását konstataálta s így valószínű, hogy az olvadás folytán a víz újra megfertőződött. Határozott véleményt Fodor dr. azonban még nem adott. Az újabban fölküldött vizpróbákra nézve most várja a feleletet. — Kohárics dr. városi tiszti főorvos a hagymáz új föllépését annak tulajdonítja, hogy volt néhány kedvezőnek látszó, csalékony napunk, a melyen sokan meghűlvén, fogékonyak lettek a

typhus iránt. Mivel a betegség a városnak csak egy részére terjed ki, s mivel a betegek saját vallomásuk szerint forratlan vízvezeteki vizet ittak, a baj oka nem lehet más mint az ivóvíz. Mint egyedüli óvószert, a víz fölforralását ajánlja. Vasáry alkapitány nem csak az ivóvíz, hanem az élelmi szerek bakterológiai megvizsgálását is kívánta, mert azokban is lehetnek bacillusok. Horváth bizottsági tag azt indítványozta, hogy a vízvezeték el kellene zárni vagy két hétre. Addig a város hordasson köz-költségen a külső forrásokból vizet készen álló kádakba, a melyekből bárki merithetne. Így meg lehetne tudni azt is, hogy csakugyan a víz oka-e a járvány újabb föllépésének. A gyűlés az indítványt, mint kivihetetlen, nem fogadta el. Tolnay dr. a kedvezőtlen lakásviszonyokra hívta föl a bizottság figyelmét. Sok lakás nedves, egészségtelen s így a járvány terjedését előmozdítja. Sok meddő vitatkozás után a gyűlés 5 órakor véget ért. Elhatározták, hogy sürgősen fölkéri Frank Ödön dr. magántanárt, hogy hosszabb időn át tartózkodjék Pécsen a víz állandó megfigyelése végett. Frank dr. tudvalevőleg ezredorvos s így a járványbizottság a honvédelmi minisztériumtól szabadságoltatását fogja kérni. Elhatározták továbbá, hogy újra falragaszokat bocsájtanak ki, s a lakosságot ismételten figyelmeztetik, hogy csak forralt vizet igyék s a köztisztaságot tartsák szem előtt. Végre a polgármester kérte a bizottság tagjait, hogy a járvány minden fontosabb fázisáról tegyenek neki jelentést.

— **(Kardos Kálmán főispán)** betegesen fektűt hidasdi otthonában. A főispán, ki a királynál volt kihallgatáson s onnét vissza sem jött Pécsre, hanem egyenesen Hidasra utazott, valószínűleg az uton meghűlve erős láz miatt szenvedett. Azonban, e bajnak komolyabb következményei nem lettek s a főispán pénteken már berándult Pécsre.

— **(Reményi hangversenyére)** a hangversenyt rendező Valentinnál már nagyrészt szétkapkodták a jegyeket úgy, hogy jobbra csak azok jegyei vannak hátra, a kik helyek iránt előjegyeztették magukat. Ezek jól teszik, ha mielőbb intézkednek jegyeik iránt s a vidékről bejönni szándékozók is, ha gondoskodnak jegyekről, mert azokat aligha le nem foglalja a jegyeket kereső közönség. A hangverseny műsora ez: 1. „Andante és finale”, Mendelsohn hegedűversenyéből, zongorakísérettel játsza Reményi Ede. 2. a) Paraphrase (Schubert), b) „Habanera” (Caneu dalmüből Bizettől) magán hegedűre átirta és játsza Reményi Ede. 3. a) Wo ist die Zeit, b) Es war im grünen Wald, c) Ich hab dich überall gesucht (Zichy Gézáól) előadja Fekter Ferencz. 4. a) „Nocturne” (Chopin), b) „Menuette” (Padereuzki), c) Berceuse bölcsődal (Huber Károly), d) Perpetuum mobile (C. M. Weber) előadja Bodó Alajos. 5. „Pleyera”

egy hangot sem. Mosolyogni akart, mikor a sirás erőltette. Azt hirdette váltig, hogy boldog. Persze nem hitték el neki, hanem szánták. Azal azonban tisztában volt: hogy elejét veszi a dolognak; s hogy nevetség, guny tárgya ne legyen, mindenre kész volt. De ügyetlenül csinálta a dolgát — kijátszották.

A mindenható üzletfő, a kegyes princípális akkor küldötte el, amikor neki tetszett, a harmadik határba — üzleti dolgokba. S ő ment és várt, lesett, mint a börtönt tartó hiéna.

Egyszer hazajövet a princípális inasával találkozik a saját lakásán, a ki levelet vitt. Megnézi — a felesége írása. Galléron fogta az inast és behuzta az irodába. Elolvasta a levelet, aztán adott az inasnak egy pofont, meg három forintot meg a levelet. A pofont azért, hogy az ő lakására ne hozzon leveleket az urától, két forintot azért, hogy pofonért be ne pörölje (az inasoknak járó pofonok olcsóbbak) egy forintot, hogy ne szálljon az urának egy kukkot se; a levelet pedig azért, hogy csak adja oda a vén potrohosnak.

Bálba készültek. A jelmezeket irták meg egymásnak. Itt van hát az első biztos adat! De

éppen jókor. Még lehet orvosságot találni! — Így okoskodott a férj.

Főtt a feje erősen. Ja! a szerelem gőzfazék, a fejlődő gőz fölemeli a fazék födelét. A sziv tüzel a kebelben, a melegség kiszorítja a forró homlok porusszítáján a verejtékcseppeket. A gőz megemeli a kazán födjét.

Szerelemhegyi — leteszi a kalapját. Egész estig ki sem mozdul az irodából. Ne tudja senki, hogy megérkezett. Hallotta, a mikor a felesége a bálba ment főnökének a kocsián. Nem rohant ki, pedig nagy lelki erejébe került, hanem nyugodtan várt még egy időig, azután a jelmezkölcsönzőhöz indult. Minden valamirevaló jelmezt elvittek. Kedvetlenül ült le egy karosszékbe.

* * *

A bál vigan állott. A mi menyecskénk muzsikahangjánál egy potrohos törökbasa kényezteté a füleit, kaviár volt az neki, a gyereknyivácskolástól ugy is megkérgesedhetek a dobhartái odahaza.

Azonban nem mulathattak zavartalanul. Szerelemhegyi jóbarátai ingerkedtek körülük, akik ismerték a viszonyukat.

Pezsgőt ivott az asszony. Egy kék domino odaszól:

— Szép asszony! az édes nedvnek bűvös hatása tudja hová juttatja önt?

— Nos?

— A szerelem hegyének legmagasabb csúcsára!

— És aztán?

— No akkor igazán Szerelemhegyiné lesz!

— Szemtelen! Ki ez?

Üldözni kezdte a török a kék dominót egy sereg basával, béggel, még a rendőröket is ráuszította, mert a vendégeket sértegette, megbotránoztatta.

A kék dominó azonban megugrott.

Főltámadt azonban egy sárga, majd fekete dominóban ugyanaz a hang, ugyanaz a gunyos szemrehányás, mely az enyelgő párt vérig sértette. Tudták, hogy egy ugyanazon személy, de nem csiphették el.

Az asszonyka dühös volt. Nem cseda! Az asszonyok lelke kicsiszolt aczél, egy lehellet rá s — elhomályosodik. Az aczélon a homály, a rozsdá empórium.

Már-már feledni kezdték a kellemetlen

halászdal, „Kapateadó vargatanecz“ spanyol tánczok (Sarasate) játssa Reményi Ede. 6. Kolozsvári nótá (Lányi Ernő), Serenade (Greczhtől) éneklő Fekter Ferencz. 7. a) Rigolettó ábránd b) XV. magy. Rapszodia (Liszt Fer.) előadja Bodó Alajos. 8. Magyar nemzeti népdalok (Repülj fecském) Reményi. Hommage a Paganini magán hegedűre szerző és játssa Reményi Ede.

— **(Kémény tűz.)** Szerdán délután Ferenczi-utca 44. számú házban egy kémény gyuladt ki, valószínűleg a nagy tüzelés miatt, melyet a m. k. 8. huszárezred-parancsnoksági irodában vittek végbe. A tűz tovább terjedésének az ott termelt tűzoltók gyorsan elejét vették.

— **(Bolttűz)** volt tegnap este 6 óra után a Ferenczy-féle házban az Irgalmasok utcájában. A Weisz R. ruhakereskedő cég helyiségében gyuladt meg a ruhák. A tűz sokáig lappanghatott, mert midőn a boltban levők észrevették, már tulságosan elharapódzott. Keletkezéséről azt hiszik, hogy egy gazláng közelemben lógó női ruha fogott tüzet s arról terjedt. A tüzet a közlelők s a csakhamar megjelent tűzoltók hamarosan eloltották. A kár tetemes, mert a mit a tűz megkimélt, azt megrontotta a fecskendő vize.

— **(A tej által is terjed a typhus.)** Vidéki orvos kezéből kapjuk a következő levelet: Tekintetes szerkesztő úr! Mindenkinél elég sörpörni valója levén saját háza előtt, nem szükséges hogy másé előtt sörpörjön. Ha azonban közügyről van szó, kötelessége mindenkinél tehetőségéhez képest a közjót előmozdítani vagy embertársaitól a veszélyt elhárítani a mennyire lehet. Az utóbbi indított arra, hogy e sorok szíves felvételét kérem és pedig az úgy sürgősségénél fogva, mind a 3 pécsi lap t. szerkesztőségétől. A pécsi typhus járvány ügylészik nagyobb mérvben készült föllépni mint a múlt év őszén. Figyelemmel kísértem az egész járványt valamint az óvintézkedéseket is. Kettőt azonban nem találtam az óvintézkedések közt, melyek nézetem szerint szükségesek lennének. Először gyakran említetik, hogy eltitkolt esetek vannak. Ennek igen könnyen elejét lehet venni. Nálunk falun igen egyszerű módon szoktak eljárni, hogy ilyes ne történhessenek. Ugyanis a községi esküdtek elmennek minden házba a hol bármily beteg találtatik az be lesz jelentve, ekkor az orvos megvizsgálja és megállapítja a betegséget. Ezen egyszerű módon eltitkolás nem történhetik. (Nem eltitkolás fordul nálunk elő, hanem az, hogy a köznép osztályába nagyon sok esetben nem hívnak orvost a typhusos beteghez, tehát az ilyen betegek száma bejelentve sem lehet, mert a hivatalos jelentések csak azon esetekről szólnak, a hol orvosi segítyt vettek igénybe. Nálunk annak a meggátlása a most ajánlott mód által teljes lehetetlenség. — A szerk.) Az eltitkolás a legveszélyesebb, mert ily betegek ürülékei nem lesznek diszinficiálva, egyáltalán semmi óvó

perczeket, amidőn ismét megjelent a — kék dominó.

Most jutott e jelmezhez Szerelemhegyi, mivel más levette, s ő föl is vette. Alig jelent meg a teremben, egész török armádia ütött rajt. Szidták, lökdösték és tolták kifelé. A menyecske még segített a többinek. A rendőrök is lestek rá, el is csípték, és kitolták a küszöbön s elvezették.

A kék, sárga és fekete dominó új kosztümbe bujva, erősen terjesztette a kék dominó kidobtatásának történetét, úgy, hogy néhány percz múlva az egész bál a menyecskéről, meg a potrohos basáról, meg a bárgyu férjről beszélt, a ki inkognitó akart strázsát állani a felesége erénye mellett.

A farsangnak heccz, a heccznek válság lett a vége.

Amazok között szabad lett a viszony.

S a férj?

„... most koplalásban tölt gyásznapokat.“ A gonosz nyelvek pedig nevet találtak a számára:

Erénybakter!

Ujlaki Géza.

rendszabály nem foganatosítható, miért is a betegség terjedését igen előmozdítja. A pécsi óvórendszabályok közt nem találtam a tej által való fertőzés említését. Angolországban van még a föld kerekességén a legjobb gondoskodás a közegészségről; miért is az ottani orvosok a járványok terjedését sokkal könnyebben és biztosabban tanulmányozhatják mint máshelyt. Angol orvosok kimutatták, hogy a hagymáz (typhus) vörheny (scarlatina) és ronsoló toroklob (diphtheritis) tej által terjesztetik. Ernest Hart angol orvos 50 typhus, 15 scarlatina és 7 diphtheritis járványnál konstatálta a tej fertőzőzottságát. A közönségre nem fog érdekelni birni, hogy mily uton jön a fertőző anyag a tejbe, miért is e kérdés fölött nem ereszkedem fejtegetésbe. A fődolog az, hogy az ember egészséges maradjon, a mi leginkább úgy éretik el, hogy tudja mitől óvakodjék. Szűk égesnek tartom azért sürgősen ajánlani a következőket: Óvakodni kell a hideg édes vagy aludt tej, túró, tejfel, savó élvezetétől, a túró ha nem eléggé meleg, némely túróstészákban, — például az igen kedvelt túros csuszában is — veszélyes. Főforrált tej úgy tejfel, a 100 Celsius fokon fölüli melegített túró, — mint például túros rétesben — bátran élvezhető. Oly házban, a hol typhus beteg van, tejek vagy tejfelt, túró, savót eladni, a legszigorúbban eltiltandó és pedig nemcsak a betegség tartama alatt, hanem még 14 nappal a fölgyógyulás után is. Tekintetes szerkesztő úrnak szívesességét előre is köszönve maradtam teljes tisztelettel egy falusi orvos.

— **(A vízvezeték ügye.)** Zellerin, az új vízvezeték tervezője már megküldte a városnak a pénzügyi és jogügyi bizottság által kívánt együttes, újra átdolgozott költségvetést s azt amint megérkezett, nyomban ki is adták a bizottságoknak. Vajjon ezzel véget ér-e már valahára ez a végtelenségig menő huza-vona a közönség egészségének világos kárára.

— **(Halálozás.)** Özv. Ziegler Jánosné — Ziegler Tivadar városi főlevéltárnok édesanyja — e hó 26-án, 74 éves korában elhunyt Pécsen. (Papnövelde-utca 33. sz.) Temetése ma d. u. 4 órakor megy végbe.

— **(Színészet.)** Hubayné és Jakabffy ujbpesti színtársulata a Scholz féle söresarnokban engedélyeztet hat előadás elsejét csütörtökön megtartotta. Színe került Szigety József kitűnő három felvonásos vigjátéka „A falusiak.“ A teremben nagyon esekély hallgatóság gyűlt össze. A társulat ez első előadás után itélve elég élvezetet képes nyújtani s megérdemelné, hogy a közönség nagyobb érdeklődéssel legyen iránta. Hubay Gusztáv pompás alak volt Óvári János földesur zsinoros szerepében. Büsmagyar megjelenésével, tréfas mókáival sokszor megnevettette a gyér közönséget. Jól játszott M. Till Róza is Irma szerepében és Hajdu József, ki Erdei Zoltán grófot adta elismerésre méltó igyekezettel. A fölvonások között cigányzene játszott.

— **(Miként súlyod a nép a szegénységben.)** Szomorú statisztikai adatokat kaptunk kézhez egyik vidéki levelezőnkől, aki a népszámlálás alkalmával sok mindenre kiterjesztette figyelmét. Azt tapasztalta levelezőnk, hogy a nép rendkívül el van adósodva s az erejét meghaladó fizetések rohamosan kergetik a még nagyobb adósságba s végre a nyomorba vagy legtöbbször a bűnre. Ugy találta levelezőnk, hogy Vaszar, Tékes, Nagy Ágh és Szalatnak kisközségekben — a mely 4 község együttvéve 2400 lakost számlál — nem kevesebb, mint 100,000 forint bekebelezett tartozás áll fön, ezenkívül ugyanennyi, vagyis még egyszer 100,000 forint a még be nem kebelezett adósság. Hogy népünk gazdálkodni nem tud — az bizonyos; de hogy adósságot csinálni kitűnően tud — az még bizonyosabb.

— **(Hírek Somogyi színtársulatról.)** Nemrég kimerítő tudósítást közöltünk Somogyi társulatának újjászervezéséről. Eddig a két másodénekesnő helye, t. i. Szigeti Lujza és Hevesi Janka szerepköre betöltetlen volt; Somogyi — mint most nekünk írják — Szigeti Lujza helyébe valószínűleg Honti Mariska népszínmű énekesnőt fogja szerződtetni, ki betegsége után egy évig pihent. Mint mondják, a pihenés hangjának előnyére vált. Honti Mari szerződtetési célból most Sopronban vendég-

szerepel és Somogyi társulatánál s az ottani közönség nagy ovaczióban részesítette egykori kedvencét. Hevesi Jankát pedig, ki tavaly elég jól betöltötte szerepkörét, Somogyi újrakeresztette. — Színtársulatunk különben Sopronban érdekes estét tölt. Ismét operával lepte meg a közönséget, ezuttal „Stradellá“-t, melynek előadásáról a soproni lapok igen dícsérőleg nyilatkoznak, különösen kiemelve Hevesi Janka és Gergely énekét, de az érdem oroszlanrészt mégis Orbán karmesternek ítélik oda. Dezső József jutalomjátéka — mint a „Sopron“ írja, olyan és akkora számú közönséget gyűjtött a színházba, aminőt az ez idei színi évad alatt még csak igen keveset volt alkalom láthatni. Paulay a nemzeti színház igazg. azzal a fölszólítással fordult Dezsőhöz, hogy készüljön vendég szerepelni a nemzeti színházban. Április második felében lép föl majd Dezső Budapesten.

— **(Zsebmeteszők a vasuton.)** Budapestről Pécsre érkező utasok beszéltek nekünk a következő esetet: A szerdán éjjel Pécsről Budapestre menő vonaton a harmadik osztályon egy idősebb utas két fiatalabb hozzátartozójával utazott, velük egy szakaszban volt még két utas. A három összetartozó utitárs alvásra hajtott a fejét. Mikor Dombóvárra értek, észrevette az idősebb utas, hogy a zsebéből — míg aludt — 100 forintot loptak ki. Természetes, hogy rögtön a két idegen pasasérra esett a gyanuja. Az étterembe rohanva, ott találta az egyiket egy asztalnál ülve, erősen a szemére huzott kalappal, amint egy jegyzőkönyvecske fölé hajolva írt. A meglopott utas behívta a gyanus egyént az állomás hivatalhelyiségébe s ott az állomásfőnöknek előadta esetét. A gyanus utitársat ott nyomban levették és kiküldték ruháit. De úgy látszik semmit sem találtak nála. Faggatni kezdték aztán a másik vele volt utas felől, aki utközben valamelyik állomáson leszállt, de hogy melyiken, azt sem a meglopott utas, sem hozzátartozói nem vették észre. A gyanus egyén valamit vallott erre az eltűnt utasra vonatkozólag s a kárvallott rögtön táviratozott is a kaposvári vonal felé. Ugy látszik arra tűnt el a tolvaj a pénzzel. Az utasok úgy hiszik, hogy az elesipett gyanus utas volt a tolvaj s ő aztán utközben átadta a 100 forintot a társának, aki valamelyik állomáson kiszálva, megugrott, míg így a megfosztottakkal tovább utazó tettesnél semmit sem találhattak, ami a gyanut megerősíthette volna. A kárvallottak emlékeznek is arra, hogy mikor egyikük álmából fölébredt, látta, hogy a gyanus egyén valami jegyzőkönyvfélét adott át a másiknak. Érdemes a megemlítésre, hogy a dombóvári állomáson sehol egyetlen egy csendőr nem volt található, aki letartóztatta volna a gyanus embert.

— **(A zirczi apátság)** megüresedése folytán a cisztercei-rend zirczi törzsházában, a temetés után való napon, a rend jelenvolt tagjai Szalay Alfréd dr. kormányzóperjel elnökelete alatt konventi gyűlést tartottak. A konvent fölkerlte a kormányt, hogy mielőbb rendelje el az apátválasztást. A rendtagok általános óhajta az, hogy a husvéti iskolai szünet ideje alatt történhessenek a választás. Az új apát személyére vonatkozó kombinációk még koraiak.

— **(A duna-gőzhajózási társaság új áruhátszába.)** Az I. cs. és kir. szab. duna-gőzhajózási-társulat a folyó 1891-ik évi hajózási évad kezdetével egészen új és az ediginél olcsóbb áruhátszába léptetett életbe. Lényeges újításnak tekintendő e díjszámban a régivel szemben különösen az, hogy az áruk nem mint eddig öt, hanem ezentul csupán három, vagyis I., A. és B. osztályba soroztatnak, és hogy a legolcsóbb (B) osztály díjtételei — nem mint eddig csak 10,000 kg.-nál, hanem szállítófelelőnkint már 1 tonnánál (1000 kg.) is alkalmaztatnak. E könnyítésen kívül többrendbeli árucikkre nézve mérsékelt díjtételek becsátattak rendelkezésre.

— **(A pécsi sertéshizlaldában)** f. hó 25-én a sertés állomány: 1026 drb kövér, 364 drb félkövér, 601 drb sovány, 544 drb stüldő sertés volt. Árak: kövér válogatott minőség szerint 43—46 kr. kilogrammonként, pároskenti 45 kilogramm élet leszámítással; stüldők 30—32 kr. kilogrammonként elősúlyban. Kukoricza 6 frt 30 kr. m.-m., árpa 7 frt 20 kr. m.-m. Darálás 50 kr. mm.

— **(Rövid hírek.)** Földrengés Boszníában. Nevezin jében f. hó 22-én erős

földrengés volt, mely délnyugatról északkelet felé vonult. — **Katonák böjtnapja.** Belopotoczky Kálmán tábori püspök pásztorlevelet bocsájtott ki a hadsereghez, melyben elrendeli, hogy a róm. kat. vallású katonáknak csak két böjtnapon nem szabad húst enniök, u. m. nagypénteken és karácsony előnapján. — **Waterlooi veterán halála.** Londonban meghalt a waterlooi csata egyik utolsó tanúja Alhermale 92 éves korában. — **Élve eltemetett munkások.** Főlemlítettük nemrég a hansvillei bányaléggrobbanást, melynek alkalmával sok magyar is elveszett. Most négy embert ástak ki a rájuk omlott föld alul, kik — csodálatos módon — életben maradtak. Meghalt társaik élelmiszeréből s a lámpák olajából táplálkoztak, s midőn már mindenből kifogytak s napokig éheztek, szerencsésen fölföldöztek őket. A négy közül az egyik lengyel, a többi magyar.

ORSZÁG-VILÁG.

A szerb miniszterválság véget ért. A kabinetalakítást a regenség megbízásából Pasics, Belgrád polgármestere vállalta el. Az új kabinet, mely a radikálisok egy részének nem igen van inyére, a következőképen alakult meg: Pasics miniszterelnök tárcza nélkül, Vuics pénzügyi, Gyaja belügyi, Gyorgyevics külügyi, Gersics igazságügyi, Nikolics közoktatási, Tausanovics közgazdasági, Velimirovics közmunkügyi és Rasa Miletics ezredes hadügyi miniszter. Általánosan elterjedt vélemény, hogy a Gruics-kabinetet csak kulisszamögötti ármányok buktatták meg, mert mindig övé volt a szkupstina többsége.

Nagyon meg vannak most akadva a francziák Frigyes császárné párisi tartózkodásával. Izgatni ellene nem mernek, mert az az udvariasság és a francia vendégszeretet megsértése volna; tömjénezni szintén nem mernek neki, mert az a többség szemében hazaárulásnak tűnne föl. Több festő, köztük Detail, kijelentette, hogy a berlini nemzetközi kiállításán nem vesz részt. A boulangisták most ezeket istenítik. A higgadtabbak azonban megígérték részvételüket. A császárné egyébként naponkint tesz látogatásokat előkelő művészeknél s szeretetre méltó leereszkedésével már meghódította fél Párist. E kedvező benyomás viszhangja már észrevehető a sajtóban is.

Bismarck herceget, mint a „Figaro“-nak Berlinből jelentik, katonai becsületbiróság elé fogják állítani, hogy emlékeztessék arra, miszerint német katonának engedély nélkül nem szabad hírlapokba írni. A lapokra, melyek cikkeit közlik, büntetés vár. Bismarck kijelentette, hogy a „Hamburger Nachrichten“ cikkeit nem ő írta. Ő csak néhány helyreigazítást küldött a nevezett lapnak, a többi redakcióbéli munka. Különbösen elismeri, hogy a nevezett cikkek teljesen megfelelnek az ő intenczióinak.

A chili forradalomban fordulás állott be a múlt napokban. Febr. 22-éről keltezett jelentések szerint Pisaguánál komoly és hosszas ütközet volt, melyben a kormány emberei teljesen legyőzték a fölkelőket. A győztes csapatok ezután Iquique megtámadására indultak, melyet a fölkelők hajórajja tart hatalmában. Mint egy f. hó 24-én Limában kelt sürgöny jelenti, itt a kormány csapatait verték vissza.

Guatemalában is kitörőfélben van a forradalom. Barillas elnök intézkedéseket tesz az ország elhagyására, mert fél, hogy a nép haragja ki fog törni kormánya ellen.

MŰVÉSZET IRODALOM.

* **Új zenemű.** Táborzky Nándor nemzeti zeneműkereskedésében (Budapest, vaczi-utca 30. szám), megjelent „Boldog percek“ polka-mazurka, szerző Neugebauer József. Ára 75 kr.

CSARNOK.

A mai fiatalok.

— Engedje meg nagysád, hogy férfias viseletéért öszinte csodálkozásomnak adjak kifejezést.

— Ön pedig fogadja köszönetemet talán életem megmentéséért.

Ennyiből állott az első találkozás alatti párbeszéde Csejtei Pardamy Lászlónak Pyropenes Andronika kisasszonynyal, mialatt besegíté azt egy előhívott bérkocsiba, mely csakhamar elrobogott a nagy csoportba összeverődött közönség kíváncsi szemei elől.

Ez egész jelenetre a fővárosi élet tarkaságai daczára nem mindennapi eset adott okot.

A bájos Andronika kisasszony tizenkilencedik évének egyik szép reggelén elérte vágyainak netovábbját; ugyanis az őt forrón szerető édes atyjától, Pyropenes Hektor bankártól engedélyt nyert, hogy a rendelkezése alá bocsátott szép fekete, de nem épen fiatal paripán, a „Rigoletton“ naponkint felügyelet nélkül sétalovaglást tehessen.

Elmondhatjuk, hogy ez engedély annál is inkább kedves volt előtte, mert elképzelhető, hogy mennyi nehézségbe ütközött a papa részéről annak kieszközlése.

Pyropenes Hektor egyike volt a főváros leggazdagabb s legtekintélyesebb polgárainak. Vagyontát a nemrégiben lefolyt török-orosz hájáratban szerezte Konstantinápolyban, hol ifjkorát és házasságot töltötte, majd özvegye alatt meguva a piszkos és egyhangu Konstantinápolyt, de még inkább szeretett neje utolsó akarátának hogy teljesen megtelehessen, ki mint magyar nő, halálos ágyán lelkére kötötte férjének, hogy egyetlen gyermeküket, az akkor még kis Andronikát magyar nevelésben részesítse, elhatározta, hogy Budapesten fog megtelepedni.

Ő maga, mint neve is mutatja, görög volt, de mint sokat tanult és tapasztalt ember, több európai nyelvet, köztük a németet is beszélte; így minden nehézség nélkül keresztül vitte kedvencz tervét, sőt néhány év alatt széles ismeret-ségre és befolyásra tett szert a magyar fővárosban.

A kis Andronika, kinek bájos vonásai folyton hő szerelmének egykori tárgyára — neje emlékeztették őt, gondos nevelése alatt tökéletesen elsajátította a szép magyar nyelvet, de egyszersmind, valószínűleg a szerető apa folytonos dődelgetése következtében, bizonyos különczködési hajlamok is mutatkoztak a különben szelid leány anyagi jószágú kedélyében.

Igy történhetett ezután, hogy bájos hősnőnk, miután megtanult lovagolni, a gyengéden szerető jó papa elé — annak nem csekély meglepetésére — azzal a kérelemmel állott, hogy ő naponkint felügyelet nélkül sétalovaglást tehessen.

Óhaja eleinte kivihetetlennek látszott, de kitartó kérései által meglágyítva az apa szívét, az mégis csak engedett s sok kutatás után kiszemelt e célra egy alkalmas paripát a pompes funebres istállójából, mely nem épen fiatal voltánál fogva elég kezességet nyújtott annak csilapodott természetére nézve.

A bájos Andronika keleties szépségű arca ragyogott az örömtől, midőn paripáján az első sétalovaglásra indult. Finom arczbőrét lassankint pir borítá el a gyors ügetéstől s megfordulva néhány utcában, megelégetve az élvezetet, éppen haza akart térni, midőn az utca szemközti végén egy temetési menet tűnt elő.

A „Rigoletto“-ban e jelenet láttára egykori alkalmazottsága tudatában fölébredt a kötelesség-érzet s minden fékezés daczára, sőt attól még fölizgatva, szép lovarnőjét a szomorú menet felé ragadta; urnője ekkor lovagló veszőjét hozta alkalmazásba makranczoskodó paripája ellen, mire az megvadult s ágaskodás közben térdre esett.

E válságos pillanatban erős férfi kéz ragadta meg a megvadult paripa zabláját s az ijedségtől kissé elgyengült hölgyet lesegíté a nyeregből.

E férfi Csejtei Pardamy László, az előkelő körökben általánosan kedvelt egyéniség, — az óriási vagyonnal rendelkező Pardamyak sarjadéka volt.

A párbeszédet már ismerjük, mely a mentő és a szép megmentett közt e jelenet után lefolyt s elválva egymástól, mindenik magával vitte a másik kedvessé vált arczának kellemes vonásait.

A bájos Andronika az első sétalovaglás kalandos kimenetele után többé nem vágyott paripára ülni. Új, eddig nem ismert hajlamok ébredtek szívében s apját nem csekély csodálkozására azzal a kérelemmel lepte meg, hogy kutattassa föl az ő megmentőjét.

Pardamy Lászlót egyik délutánon a nemzeti kaszinó vish-asztala mellől egy levélke szolitotta el. Olvasóim eltalálhatják, hogy az Pyropenes bankár levele volt s alig negyedóra múlva hősnőnk a szép bankár leánynyal állott szemközt.

— Bocsássa meg, ha zavartam, de hő óhajtam volt önnek még egyszer köszönetet mondani megmentésemért.

— Szót sem érdemel s kiváló szerencsének tartom, hogy a sors engem szemelt ki nagysádnak segédkezet nyújtani.

A társalgásba merült fiatalokat csakhamar elhagyta a bankár, miután a háttérben előtűnt rémes alakja a mindenesetre kiállhatatlan — társalgónőnek.

E naptól kezdve állandó vendége volt Pardamy László a görög bankár házában s a sors által összehozott fiatalok gyakran találkoztak, természetesen a „kiállhatatlan“ társalgónő ellenőrzése mellett.

Pardamy László életrendje ez idő alatt sajátságos változásokon ment át, most már nem kultiválta a vishet, kevesebbet fordult meg a közhelyeken s napja jelentékeny részét a szép Andronikának szentelte.

Sőt mi több, még a kérdést is felvetette magának, hogy miért ne vehetné el ő Andronika kisasszonyt?

És Andronika? kérdik önök. Az meg belemerült egy érdekes regénybe s megfogadta, hogy csak írchoz megy nőül.

Egyszer azután azt kérdezte Pardamy Lászlótól, hogy szokott-e irodalommal foglalkozni?

— Igen, gyakran olvasok egyet-mást az újabb irodalmi termékek közül — volt a válasz.

— Nem úgy értettem, szokott-e ön írni műveket?

— Miért kérdi?

— Érdeklődöm az irodalom iránt, — tegye meg a kedvemért, írjon valamit!?

Pardamy László azután úgy megijedt ettől a kívánságtól, hogy egyenesen a vish-asztal mellé menekült, — hanem hát a vége a dolognak mégis csak az lett, hogy erősen kezdett gondolkodni, hogy a szép Andronika kívánságának eleget tegyen.

Ilyen töprengések közben eszébe jutott, hogy megismerkedett ő valamikor egy íróféle emberrel, később a neve is eszébe jutott, Kacsajánosnak hívták a szerencsétlent.

Ennek az utmutatása mellett azután elkészült regénye, melynek udvariasságból „Andronika“ címet adott. Persze busás honoráriumot vágott érte zsebre Kacsajános, — no de ez mellékes.

Pyropenes Andronika azután elolvasta a regény — címét, de mivel már ekkor megszünt érdeklődni az irodalom iránt, tehát a könyv ott hevert a kékselymes boudoir-asztalkáján — fölvágtatlanul.

— Mondja csak kérem, tud ön sakkozni? — kérdé néhány nap múlva Andronika Pardamy Lászlótól.

— Nem, de ha kívánja s szolgálatot tehetek vele, megtanulok.

— Tegye kérem?!

S a csillogó fekete szemektől megbűvölve sietett jó Pardamy László magának valami sakkozót fogni.

A tanulás nehezen ment, de megismerkedve a játszma hatféle alakjával, Pardamy László merészkedett a szép görög hölgygel sakkozni. A bájos Andronika azután sokat kaczagott a hibás húzásokon s kezére legyintve, kipirult arczczal kiálta föl:

— Maga ügyetlen!

De hát ez a mulatság is a regény sorsára jutott. Mire Pardamy László tudott volna akár sakk-mattot is adni, a szép Andronika már akkor újabb szórakozást keresett és talált is — a tekeasztalon.

halászdal, „Kapateadó vargatóncz“ spanyol tánczok (Saraste) játsza Reményi Ede. 6. Kolozsvári nótá (Lányi Ernő), Serenade (Grecztől) énekli Fekter Ferencz. 7. a) Rigolettó ábránd b) XV. magy. Rapszodia (Liszt Fer.) előadja Bodó Alajos. 8. Magyar nemzeti népdalok (Repülj fecském) Reményi. Hommage a Paganini magán hegedűre szerzé és játsza Reményi Ede.

— **(Kémény tűz.)** Szerdán délután Ferencz-utca 44. számú házban egy kémény gyuladt ki, valószínűleg a nagy tüzelés miatt, melyet a m. k. 8. huszárezred-parancsnoksági irodában vittek végbe. A tűz tovább terjedésének az ott termelt tüzőtök gyorsan elejét vették.

— **(Bolttűz)** volt tegnap este 6 óra után a Ferenczy-féle házban az Irgalmasok utcájában. A Weisz R. ruhakereskedő cég helyiségében gyuladt meg a ruhák. A tűz sokáig lappanghatott, mert midőn a boltban levők észrevették, már tulságosan elharapódzott. Keletkezéséről azt hiszik, hogy egy gazláng közepében lévő női ruha fogott tüzet s arról terjedt. A tüzet a közellévők s a csakhamar megjelent tüzőtök hamarosan eloltották. A kár tetemes, mert a mit a tűz megkimélt, azt megrontotta a fecskendő vize.

— **(A tej által is terjed a typhus.)** Vidéki orvos kezéből kapjuk a következő levelet: Tekintetes szerkesztő úr! Mindenkinek elég sűrűn valója levén saját háza előtt, nem szükséges hogy másé előtt sűrűjön. Ha azonban köztügyről van szó, kötelessége mindenkinek tehetségéhez képest a közjót előmozdítani vagy embertársaitól a veszélyt elhárítani a mennyire lehet. Az utóbbi indított arra, hogy e sorok szíves felvételét kérem és pedig az úgy sürgősségénél fogva, mind a 3 pécsi lap t. szerkesztőségétől. A pécsi typhus járvány úgylátzik nagyobb mérvben készül föllépni mint a múlt év őszén. Figyelemmel kísértem az egész járványt valamint az óvintézkedéseket is. Kettőt azonban nem találtam az óvintézkedések közt, melyek nézetem szerint szükségesek lennének. Először gyakran említetik, hogy eltitkolt esetek vannak. Ennek igen könnyen elejét lehet venni. Nálunk falun igen egyszerű módon szoktak eljárni, hogy ilyes ne történhessék. Ugyanis a községi esküdtek elmennek minden házba a hol bármily beteg találtatik az be lesz jelentve, ekkor az orvos megvizsgálja és megállapítja a betegséget. Ezen egyszerű módon eltitkolás nem történhetik. (Nem eltitkolás fordul nálunk elő, hanem az, hogy a köznép osztályába nagyon sok esetben nem hívnak orvost a typhusos beteghez, tehát az ilyen betegek száma bejelentve sem lehet, mert a hivatalos jelentések csak azon esetekről szólnak, a hol orvosi segílyt vettek igénybe. Nálunk annak a meggátlása a most ajánlott mód által teljes lehetetlenség. — A szerk.) Az eltitkolás a legveszélyesebb, mert ily betegek ürülékei nem lesznek diszinficiálva, egyáltalán semmi óvó

perczeket, amidőn ismét megjelent a — kék dominó.

Most jutott e jelmezhez Szerellemhegyi, mivel más levetette, s ő föl is vette. Alig jelent meg a teremben, egész török armádia ütött rajt. Szidták, lökdösték és tolták kifelé. A menyecske még segített a többinek. A rendőrök is lestek rá, el is csípték, és kitolták a küszöbön s elvezették.

A kék, sárga és fekete dominó új kosztümbe bujva, erősen terjesztette a kék dominó kidobatasának történetét, úgy, hogy néhány percz múlva az egész bál a menyecskéről, meg a potrohos basáról, meg a bárgyu férjéről beszélt, a ki inkognitó akart strázsát állani a felesége erénye mellett.

A farsangnak heccz, a heccznek válás lett a vége.

Amazok között szabad lett a viszony.

S a férj?

„... most koplalásban tölt gyásznapokat.“ A gonosz nyelvek pedig nevet találtak a számára:

Erénybakter!

Ujlaki Géza.

rendszabály nem foganatosítható, miért is a betegség terjedését igen előmozdítják. A pécsi óvórendszabályok közt nem találtam a tej által való fertőzés említését. Angolországban van még a föld kerektségén a legjobb gondoskodás a közegészségről; miért is az ottani orvosok a járványok terjedését sokkal könnyebben és biztosabban tanulmányozhatják mint máshelyt. Angol orvosok kimutatták, hogy a hagymáz (typhus) vörheny (scarlatina) és ronsoló toroklob (diphtheritis) tej által terjesztetik. Ernest Hart angol orvos 50 typhus, 15 scarlatina és 7 diphtheritis járványnál konstataulta a tej fertőzőttségét. A közönségre nem fog érdekelni birni, hogy mily uton jön a fertőző anyag a tejbe, miért is e kérdés fölött nem ereszkedem fejtegetésbe. A fődolog az, hogy az ember egészséges maradjon, a mi leginkább úgy éretik el, hogy tudja mitől óvakodjék. Szűk égesnek tartom azért sürgősen ajánlani a következőket: Óvakodni kell a hideg édes vagy aludt tej, túró, tejjel, savó élvezetétől, a túró ha nem eléggé meleg, némely túróstésztákban, — például az igen kedvelt túros csuszában is — veszélyes. Fölforralt tej úgy tejjel, a 100 Celsius fokon fölülegített túró, — mint például túros rétesben — bátran élvezhető. Oly házban, a hol typhus beteg van, tejek vagy tejjel, túró, savót eladni, a legszigorúbban eltiltandó és pedig nemcsak a betegség tartama alatt, hanem még 14 nappal a fölgógyulás után is. Tekintetes szerkesztő úrnak szívességét előre is köszönve maradtam teljes tisztelettel egy falusi orvos.

— **(A vízvezeték ügye.)** Zellerin, az új vízvezeték tervezője már megküldte a városnak a pénzügyi és jogügyi bizottság által kívánt együttes, újra átdolgozott költségvetést s azt amint megérkezett, nyomban ki is adták a bizottságoknak. Vajjon ezzel véget ér-e már valahára ez a végletekig menő huza-vona a közönség egészségének világos kárára.

— **(Halálozás.)** Özv. Ziegler Jánosné — Ziegler Tivadar városi főlevéltárnok édesanyja — e hó 26-án, 74 éves korában elhunyt Pécsen. (Papnövelde-utca 33. sz.) Temetése ma d. u. 4 órakor megy végbe.

— **(Színészet.)** Hubayné és Jakabffy újpesti színtársulata a Scholz féle sörcsarnokban engedélyeztet hat előadás elejét csütörtökön megtartotta. Színpad került Szigeti József kitűnő három felvonásos vigjátéka „A falusiak.“ A teremben nagyon esekély hallgatóság gyűlt össze. A társulat ez első előadás után itélve elég élvezetet képes nyújtani s megérdemelné, hogy a közönség nagyobb érdeklődéssel legyen iránta. Hubay Gusztáv pompás alak volt Óvári János földesur zsinoros szerepében. Búsmagyar megjelenésével, tréfás mókáival sokszor megnevettette a gyér közönséget. Jól játszott M. Till Róza is Irma szerepében és Hajdu József, ki Erdei Zoltán grófot adta elismerésre méltó igyekezettel. A fölvonások között cigányzene játszott.

— **(Miként süllyed a nép a szegénységben.)** Szomorú statisztikai adatokat kaptunk kézhez egyik vidéki levelezőnkől, aki a népszámlálás alkalmával sok mindenre kiterjesztette figyelmét. Azt tapasztalta levelezőnk, hogy a nép rendkívül el van adósodva s az erejét meghaladó fizetések rohamosan kergetik a még nagyobb adósságba s végre a nyomorba vagy legtöbbször a bűnre. Ugy találta levelezőnk, hogy Vaszar, Tékes, Nagy Ágh és Szalatnak kisközségeiben — a mely 4 község együttvéve 2400 lakost számlál — nem kevesebb, mint 100,000 forint bekebelezett tartozás áll fenn, ezenkívül ugyanennyi, vagyis még egyszer 100,000 forint a még be nem kebelezett adósság. Hogy népünk gazdálkodni nem tud — az bizonyos; de hogy adósságot csinálni kitűnően tud — az még bizonyosabb.

— **(Hírek Somogyi színtársulatról.)** Nemrég kimerítő tudósítást küldtünk Somogyi társulatának újjászervezéséről. Eddig a két másodénekesnő helye, t. i. Szigeti Lujza és Hevesi Janka szerepköre betöltetlen volt; Somogyi — mint most nekünk írják — Szigeti Lujza helyébe valószínűleg Honti Mariska népszínmű énekesnőt fogja szerződtetni, ki betegsége után egy évig pihent. Mint mondják, a pihenés hangjának előnyére vált. Honti Mari szerződtetési célból most Sopronban vendég

szerepel és Somogyi társulatánál s az ottani közönség nagy ovaczióban részesítette egykori kedvencét. Hevesi Jankát pedig, ki tavaly elég jól betöltötte szerepkörét, Somogyi újra szerződette. — Színtársulatunk különben Sopronban érdekes estéket tölt. Ismét operával lepte meg a közönséget, ezuttal „Stradella“-t, melynek előadásáról a soproni lapok igen dícsérőleg nyilatkoznak, különösen kiemelve Hevesi Janka és Gergely énekét, de az érdem oroszlanrészt mégis Orbán karmesternek ítélik oda. Dezső József jutalomjátéka — mint a „Sopron“ írja, olyan és akkora számú közönséget gyűjtött a színházba, aminőt az ez idei színi évad alatt még csak igen keveset volt alkalom láthatni. Paulay a nemzeti színház igazg. azzal a fölszólítással fordult Dezsőhöz, hogy készüljön vendégszerepelni a nemzeti színházban. Április második felében lép föl majd Dezső Budapesten.

— **(Zsebmetszők a vasuton.)** Budapestről Pécsre érkező utasok beszéltek nekünk a következő esetet: A szerdán éjjel Pécsről Budapestre menő vonaton a harmadik osztályon egy idősebb utas két fiatalabb hozzátartozójával utazott, velük egy szakaszban volt még két utas. A három összetartozó utitárs alváásra hajította fejét. Mikor Dombóvárra értek, észrevette az idősebb utas, hogy a zsebéből — mig aludt — 100 forintot loptak ki. Természetes, hogy rögtön a két idegen pasasérre esett a gyanuja. Az étterembe rohanva, ott találta az egyiket egy asztalnál ülve, erősen a szemére huzott kalappal, amint egy jegyzőkönyvecske fölé hajolva írt. A meglöpött utas behívta a gyanus egyént az állomás hivatalhelyiségébe s ott az állomásfőnöknek előadta esetét. A gyanus utitársat ott nyomban levetkőztették és kiküldték ruháit. De úgy látszik semmit sem találtak nála. Faggatni kezdték aztán a másik vele volt utas felől, aki utközben valamelyik állomáson leszállt, de hogy melyiken, azt sem a meglöpött utas, sem hozzátartozói nem vették észre. A gyanus egyén valamit vallott erre az eltűnt utasra vonatkozólag s a kárvallott rögtön táviratozott is a kaposvári vonal felé. Ugy látszik arra tűnt el a tolvaj a pénzzel. Az utasok úgy hiszik, hogy az elesített gyanus utas volt a tolvaj s ő aztán utközben átadta a 100 forintot a társának, aki valamelyik állomáson kiszállva, megugrott, mig így a megfosztottakkal tovább utazó tettesnél semmit sem találhattak, ami a gyanút megerősíthette volna. A kárvallottak emlékeznek is arra, hogy mikor egyikük álmából fölébredt, látta, hogy a gyanus egyén valami jegyzőkönyvfélét adott át a másiknak. Érdemes a megemlítésre, hogy a dombóvári állomáson sehol egyetlen egy csendőr nem volt található, aki letartóztatta volna a gyanus embert.

— **(A zirczi apátság)** megüresedése folytán a cisztercei-rend zirczi törzsházában, a temetés után való napon, a rend jelenvolt tagjai Szalay Alfréd dr. kormányzóperjel elnöklése alatt konventi gyűlést tartottak. A konvent fölkérte a kormányt, hogy mielőbb rendelje el az apátválasztást. A rendtagok általános óhaj-tása az, hogy a husvéti iskolai szünet ideje alatt történhessék a választás. Az új apát személyére vonatkozó kombinációk még koraiak.

— **(A duna-gőzhajózási társaság új áruhátszába.)** Az I. cs. és kir. szab. duna-gőzhajózási-társulat a folyó 1891-ik évi hajózási évad kezdetével egészen új és az ediginél olcsóbb áruhátszába léptetett életbe. Lényeges ujtásnak tekintendő e dijszámban a régivel szemben különösen az, hogy az áruk nem mint eddig öt, hanem ezentúl csupán három, vagyis I., A. és B. osztályba soroztatnak, és hogy a legolcsóbb (B) osztály díjtételei — nem mint eddig csak 10,000 kg.-nál, hanem szállítólevelenként már 1 tonnánál (1000 kg.) is alkalmaztatnak. E könnyítésen kívül többrendbeli árucikkre nézve mérsékelt díjtételek becsátattak rendelkezésre.

— **(A pécsi sertéshizlaldában)** f. hó 25-én a sertés állomány: 1026 drb kövér, 364 drb félkövér, 601 drb sovány, 544 drb süldő sertés volt. Árak: kövér válogatott minőség szerint 43—46 kr. kilogrammonként, páronkénti 45 kilogramm élet leszámítással; süldők 30—32 kr. kilogrammonként élősúlyban. Kukoricza 6 frt 30 kr. m.-m., árpa 7 frt 20 kr. m.-m. Darálás 50 kr. mm.

— **(Rövid hírek.)** Földrengés Boszníában. Nevezin jében f. hó 22-én erős

földrengés volt, mely délnyugatról északkelet felé vonult. — **Katonák bójtnapja.** Belopotoczky Kálmán tábori püspök pásztorlevelet bocsájtott ki a hadsereghez, melyben elrendeli, hogy a róm. kat. vallású katonáknak csak két bójtnapon nem szabad húst enniök, u. m. nagypénteken és karácsony előnapján. — **Waterlooi veterán halála.** Londonban meghalt a waterlooi csata egyik utolsó tanúja Albermale 92 éves korában. — **Élve eltemetett munkások.** Főlemlítettük nemrég a hansvillei bányalégrobbanást, melynek alkalmával sok magyar is elveszett. Most négy embert ástak ki a rájuk omlott föld alul, kik — csodálatos módon — életben maradtak. Meghalt társaik élelmiszeréből s a lámpák olajából táplálkoztak, s midőn már mindenből kifogytak s napokig éheztek, szerencsésen fölföldöztek őket. A négy közül az egyik lengyel, a többi magyar.

ORSZÁG-VILÁG.

A szerb miniszterválság véget ért. A kabinetalakítást a regenség megbízásából Pasics, Belgrád polgármestere vállalta el. Az új kabinet, mely a radikálisok egy részének nem igen van inyére, a következőképen alakult meg: Pasics miniszterelnök tárca nélkül, Vuics pénzügyi, Gyaja belügyi, Gyorgyevics külügyi, Gersics igazságügyi, Nikolics közoktatási, Tausanovics közgazdasági, Velimirovics közmunkügyi és Rasa Miletics ezredes hadügyi miniszter. Általánosan elterjedt vélemény, hogy a Gruics-kabinetet csak kulisszamögötti ármányok buktatták meg, mert mindig övé volt a szkupstina többsége.

Nagyon meg vannak most akadva a francziák Frigyes császárné párisi tartózkodásával. Izgatni ellene nem mernek, mert az az udvariasság és a francia vendégszeretet megsértése volna; tömjénezni szintén nem mernek neki, mert az a többség szemében hazaárulásnak tűnne föl. Több festő, köztük Detail, kijelentette, hogy a berlini nemzetközi kiállításán nem vesz részt. A boulangisták most ezeket istenítik. A higgadtabbak azonban megígérték részvételüket. A császárné egyébként naponkint tesz látogatásokat előkelő művészeknél s szeretetre méltó leereszkedésével már meghódította fél Páris. E kedvező benyomás viszhangja már észrevehető a sajtóban is.

Bismarck herceget, mint a „Figaro“-nak Berliumból jelentik, katonai becsületbiróság elé fogják állítani, hogy emlékeztessék arra, miezerint német katonának engedély nélkül nem szabad hírlapokba írni. A lapokra, melyek cikkeit közlik, büntetés vár. Bismarck kijelentette, hogy a „Hamburger Nachrichten“ cikkeit nem írta. Ő csak néhány helyreigazítást küldött a nevezett lapnak, a többi redakcióbéli munka. Különben elismeri, hogy a nevezett cikkek teljesen megfelelnek az ő intenczióinak.

A chiliti forradalomban fordulás állott be a mult napokban. Febr. 22-éről keltezett jelentések szerint Pisaguánál komoly és hosszas ütközet volt, melyben a kormány emberei teljesen legyőzték a fölkelőket. A győztes csapatok ezután Iquique megtámadására indultak, melyet a fölkelők hajórajja tart hatalmában. Mint egy f. hó 24-én Limában kelt sürgöny jelenti, itt a kormány csapatait verték vissza.

Guatemalában is kitörőfélben van a forradalom. Barillas elnök intézkedéseket tesz az ország elhagyására, mert fél, hogy a nép haragja ki fog törni kormánya ellen.

MŰVÉSZET IRODALOM.

* **Új zenemű.** Tábornszky Nándor nemzeti zeneműkereskedésében (Budapest, vaczi-utca 30. szám), megjelent „Boldog percek“ polka-mazurka, szerző Neugebauer József. Ára 75 kr.

CSARNOK.

A mai fiatalok.

— Engedje meg nagysád, hogy férfias viseletéért őszinte csodálkozásomnak adjak kifejezést.

— Ön pedig fogadja köszönetemet talán életem megmentéséért.

Ennyiből állott az első találkozás alatti párbeszéde Csejtei Pardamy Lászlónak Pyropenes Andronika kisasszonnyal, mialatt besegíté azt egy előhívott bérkocsiba, mely csakhamar elrobogott a nagy csoportba összeverődött közönség kíváncsi szemei elől.

Ez egész jelenetre a fővárosi élet tarkaságai daczára nem mindennapi eset adott okot.

A bájos Andronika kisasszony tizenkilenczedik évének egyik szép reggelén elérte vágyainak netovábbját; ugyanis az őt forrón szerető édes atyjától, Pyropenes Hektor bankártól engedélyt nyert, hogy a rendelkezése alá bocsátott szép fekete, de nem épen fiatal paripán, a „Rigoletton“ naponkint felügyelet nélkül sétalovaglást tehessen.

Elmondhatjuk, hogy ez engedély annál is inkább kedves volt előtte, mert elképzelhető, hogy mennyi nehézségbe ütközött a papa részéről annak kieszközlése.

Pyropenes Hektor egyike volt a főváros leggazdagabb s legtekintélyesebb polgárainak. Vagyonát a nemrégiben lefolyt török-orosz hájáratban szerezte Konstantinápolyban, hol ifjkorát és házasságot töltötte, majd özvegye alatt meguva a piszkos és egyhangu Konstantinápolyt, de még inkább szeretett neje utolsó akarátának hogy teljesen megtelehessen, ki mint magyar nő, halálos ágyán lelkére kötötte férjének, hogy egyetlen gyermeküket, az akkor még kis Andronikát magyar nevelésben részesítse, elhatározta, hogy Budapesten fog megtelepedni.

Ő maga, mint neve is mutatja, görög volt, de mint sokat tanult és tapasztalt ember, több európai nyelvet, köztük a németet is beszélte; így minden nehézség nélkül keresztül vitte kedvencz tervét, sőt néhány év alatt széles ismeret-ségre és befolyásra tett szert a magyar fővárosban.

A kis Andronika, kinek bájos vonásai folyton hő szerelmének egykori tárgyára — neje emlékeztették őt, gondos nevelése alatt tökéletesen elsajátította a szép magyar nyelvet, de egyszersmind, valószínűleg a szerető apa folytonos dődelgetése következtében, bizonyos különczködési hajlamok is mutatkoztak a különben szelid leány augyali jószágú kedélyében.

Igy történhetett ezután, hogy bájos hősnők, miután megtanult lovagolni, a gyengéden szerető jó papa elé — annak nem csekély meglepetésére — azzal a kérelemmel állott, hogy ő naponkint felügyelet nélkül sétalovaglást tehessen.

Óhaja eleinte kivihetetlennek látszott, de kitartó kérései által meglágyítva az apa szívét, az mégis csak engedett s sok kutatás után kiszemelt e célra egy alkalmas paripát a pompes funebres istállójából, mely nem épen fiatal voltánál fogva elég kezességet nyújtott annak csilapodott természetére nézve.

A bájos Andronika keleties szépségű arca ragyogott az örömtől, midőn paripáján az első sétalovaglásra indult. Finom arczbőrét lassankint pir borítá el a gyors ügetéstől s megfordulva néhány utcában, megelégetve az élvezetet, éppen haza akart térni, midőn az utca szemközti végén egy temetési menet tűnt elő.

A „Rigoletto“-ban e jelenet láttára egykori alkalmazottsága tudatában fölébredt a kötelesség-érzet s minden fékezés daczára, sőt attól még fölizgatva, szép lovarnőjét a szomorú menet felé ragadta; urnője ekkor lovagló veszőjét hozta alkalmazásba makranczoskodó paripája ellen, mire az megvadult s ágaskodás közben térdre esett.

E válságos pillanatban erős férfi kéz ragadta meg a megvadult paripa zabláját s az ijedségtől kissé elgyengült hölgyet lesegíté a nyeregéből.

E férfi Csejtei Pardamy László, az előkelő körökben általánosan kedvelt egyéniség, — az óriási vagyonnal rendelkező Pardamyak sarjadéka volt.

A párbeszédet már ismerjük, mely a mentő és a szép megmentett közt e jelenet után lefolyt s elválva egymástól, mindenik magával vitte a másik kedvesé vált arczának kellemes vonásait.

A bájos Andronika az első sétalovaglás kalandos kimenetele után többé nem vágyott paripára ülni. Új, eddig nem ismert hajlamok ébredtek szívében s apját nem csekély csodálkozására azzal a kérelemmel lepte meg, hogy kutattassa föl az ő megmentőjét.

Pardamy Lászlót egyik délutánon a nemzeti kaszinó vish-asztala mellől egy levélke szólította el. Olvasóim eltalálhatják, hogy az Pyropenes bankár levele volt s alig negyedóra múlva hőstünk a szép bankár leánnyal állott szemközt.

— Bocsássa meg, ha zavartam, de hő óhajtam volt önnek még egyszer köszönetet mondani megmentésemért.

— Szót sem érdemel s kiváló szerencsének tartom, hogy a sors engem szemelt ki nagysádnak segédkezet nyújtani.

A társalgásba merült fiatalokat csakhamar elhagyta a bankár, miután a háttérben előtűnt rémes alakja a mindenesetre kiállhatatlan — társalgónőnek.

E naptól kezdve állandó vendége volt Pardamy László a görög bankár házában s a sors által összehozott fiatalok gyakran találkoztak, természetesen a „kiállhatatlan“ társalgónő ellenőrzése mellett.

Pardamy László életrendje ez idő alatt sajátságos változásokon ment át, most már nem kultiválta a vishet, kevesebbet fordult meg a közhelyeken s napja jelentékeny részét a szép Andronikának szentelte.

Sőt mi több, még a kérdést is felvetette magának, hogy miért ne vehetné el ő Andronika kisasszonyt?

És Andronika? kérdik önök. Az meg belemerült egy érdekes regénybe s megfogadta, hogy csak írchoz megy nőül.

Egyszer azután azt kérdezte Pardamy Lászlótól, hogy szokott-e irodalommal foglalkozni?

— Igen, gyakran olvasok egyet-mást az újabb irodalmi termékek közül — volt a válasz.

— Nem úgy értettem, szokott-e ön írni műveket?

— Miért kérdi?

— Érdeklődöm az irodalom iránt, — tegye meg a kedvemért, írjon valamit!?

Pardamy László azután úgy megijedt ettől a kívánságtól, hogy egyenesen a vish-asztal mellé menekült, — hanem hát a vége a dolognak mégis csak az lett, hogy erősen kezdett gondolkodni, hogy a szép Andronika kívánságának eleget tegyen.

Ilyen töprengések közben eszébe jutott, hogy megismerkedett ő valamikor egy íróféle emberrel, később a neve is eszébe jutott, Kacsas Jánosnak hívták a szerencsétlent.

Ennek az utmutatása mellett azután elkészült regénye, melynek udvariasságból „Andronika“ címet adott. Persze busás honoráriumot vágott érte zsebre Kacsas János, — no de ez mellékes.

Pyropenes Andronika azután elolvasta a regény — címét, de mivel már ekkor megszűnt érdeklődni az irodalom iránt, tehát a könyv ott hevert a kékselymes boudoir-asztalkáján — fölvágtalanul.

— Mondja csak kérem, tud ön sakkozni? — kérde néhány nap múlva Andronika Pardamy Lászlótól.

— Nem, de ha kívánja s szolgálatot tehetek vele, megtanulok.

— Tegye kérem?!

S a csillogó fekete szemektől megbámulva sietett jó Pardamy László magának valami sakkasztalt fogni.

A tanulás nehezen ment, de megismerkedve a játszma hatféle alakjával, Pardamy László merészkedett a szép görög hölgygel sakkozni. A bájos Andronika azután sokat kaczagott a hibás húzásokon s kezére legyintve, kipirult arczczal kiálta föl:

— Maga ügyetlen!

De hát ez a multság is a regény sorsára jutott. Mire Pardamy László tudott volna akár sakk-mattot is adni, a szép Andronika már akkor újabb szórakozást keresett és talált is — a tekeasztalon.

Hanem most szerepet cseréltek: a görög hölgy ügyetlenül kezelte a dákót, míg Pardamy László nagyon is otthon érezte magát a zöld posztón szaladgáló csontgolyók között s mikor bevégezte a játszmát, „máts”-ba hagyva bájos ellenfelét, az izgatottan kiáltott fel:

— Maga goromba!

Pardamy László ettől a szótól úgy megijedt, hogy eldobva dákóját, térdre esett a szép haragos előtt s régóta fojtott szenvedélye egész hevéllel megragadva annak kezecskéjét, azt csókokkal halmozva el, bevallotta szerelmét.

A görög hölgy pedig előbbi ingerültségétől befolyásolva, spártai lakonikussággal csak annyit mondott, hogy „Takarodjék!” s méltóságos léptekkel átsuhogott a szomszéd terembe.

Mikor aztán Pardamy László eltávozott, magával vive sértett szíve fájó sajnását, a szép Andronika utána nézett az ablak redőnyei mögül s elbizakodottan suttozták ajkai: „Ha igazán szeret, hát úgy is visszajön.”

Azután várta a szép Andronika Pardamy Lászlót, — de bizony hiába várta s négy hét múlva hozzámert apjának egy barátjához, a potrohos Knixelberg bankárhoz.

Pardamy László meg csak azért is elvette egy szeszgyárosnak nála hat évvel idősebb leányát.

* * *

A történetek után egy évvel két érdekes válóper vert nagy hullámokat a fővárosi körökben s sokféle találgatásokra adott okot, melyek azonban a házasságok fölbontása után csakhamar megoldást nyertek, az egyik pör hősenek és a másik hősnőjének egybekelése által.

Szükségtelen úgy hiszem mondanom, hogy az új házások Pardamy László és Andronika voltak.

Mi pedig elmondhatjuk, hogy ilyenek a mai fiatalok!

Vellitorisz.

Gabona-árjegyzék

Pécs szab. kir. városában 1891. évi február hó 21-én tartott hetivásárról.

Az árak métermázsánként számítatnak.

Buza	) őszi	—	frt	—	frt	—
	) tavaszi	—	frt	—	frt	—
	) új	7	70	7	60	
Kétszeres	) ó	—	frt	—	frt	—
	) új	7	10	6	80	
Rozsa	) ó	—	frt	—	frt	—
	) új	6	90	6	80	
Árpa	) őszi	—	frt	—	frt	—
	) tavaszi	—	frt	—	frt	—
	) új	—	frt	—	frt	—
Répcze	)	—	frt	—	frt	—
Bükköny	) széna	—	frt	—	frt	—
Zab	) őszi	—	frt	—	frt	—
	) tavaszi	6	90	6	70	
	) új	—	frt	—	frt	—
Kukoricza	) ó	—	frt	—	frt	—
	) új	6	40	6	30	
Széna	) ó	2	90	2	—	
	) új	—	frt	—	frt	—
Szalma	)	2	—	1	80	

Kínálat: gyenge (mintegy 100 gabonaköcsi volt a piacon.)

NYILT-TÉR.†)

Hosszú-Hetény álcza alatti névtelen levélíró, a ki Pinkász Zsigmond budapesti nagykereskedő urhoz január 3-án a h. hetényi m. k. postán, az én megkérőitására célzó és jellemes emberhez nem illő névtelen levelet írta és feladta, mindaddig, még a fent említett czéghöz írottakat be nem bizonyítja, aljas rágalmazónak tekintem, a ki meg nem érdemli, hogy tisztességes emberrel érintkezésbe jöjjön.

Kelt Hhetény, 1891. február hó 22-én.

Grünhut Rezső,
kereskedő.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

Rubi Veronika kisasszony

Szentlőrinczen,

és

Gubola János csendőrörsevezető

Pécsett,

j e g y e s e k.

Kis-tér 11. számú

ház eladó.

Hazánk legkitünőbb ásványvizének egyike a

véghelesi

Vera-forrás

mely orvosi szak tekintélyek által ajánlatik általában, de főképen e járványos időben

Kapható gyógyszerárak, fűszerkereskedésekben és vendéglőkben.

Becsét vesztí

a legválasztékosabb étel is, ha nincs étvágyunk.

Az étvágy gerjesztésére úgy mint minden nemű gyomor bajok ellen melegen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe:

Egger dijjutalmazott Szódapasztilláit.

Kapható 30 kros eredeti dobozokban a monarchia összes gyógyszerárakban, valamint az **Egger A. fia** gyógyszer különlegességi gyárában.

Pécsett: Sipőcz Ist., Erreth János, Göbel Kálmán, Zsiga László és az irg. rend gyógyszerárakban. Mohácson: Luiszer Viktor és Szendrey Jenő gyógyszer. Siklóson: Szentgyörgyi Mór és Petrasch S. gyógyszer. Pécsváradon: Dvorszky Béla gyógyszer. Dárdán: Czingelly örök és Dermár Pál gyógyszer. Sásdon: Mandák Gy. Sándor gyógyszer. Szt.-Lőrinczen: Szilágyi György gyógyszer. Szigetvár: Salamon Gyula és Visy Sándor gyógyszer. Bonyhád: Eibach Ödön gyógyszer.

H i r d e t é s e k:

Eddig fölülmulhatatlan!

Maager Vilmos-féle valódi tisztított

DORSMÁJOLAJ

Maager Vilmostól, Bécsben.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltetik mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni.

Egy üveg ára 1 frt és kapható a gyári raktárban Bécsben III. kerület Heumarkt 3., valamint az osztrák-magyar monarchia legtöbb gyógyszerárakban.

Pécsett kapható: Sipőcz István, Zsiga László, Erreth János és az Irgalmasok gyógyszerárakban; Reeh Vilmos, Spitzer fia és Köszl János kereskedésében.

A bolmányi bérletnél f. é. április 1-sején

ügyes kovácsmester

és

egy bognár segéd

felvétetik.

INFLUENZA

betegségnél kitűnő szolgálatot tesz a

„Margit”

gyógyviz.

(Magyar Selters.)

Hazai és külföldi orvosi tekintélyek, Seltersi-Gleichenbergi vizek helyett legjobb eredménnyel alkalmazzák tüdő, gége és a gyomor hurutos bántalmainál, továbbá praeservatív-gyógyszernek bizonyult legközelebb Triest, Fiume és hazánkban a kolera megbetegedés ellen.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Kizárólagos ÉdeskutyL. m. kir. és szerb kir. udv. ásványviz-szállítónál, Budapest

Ugyszintén kapható minden gyógyszerárakban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.

Littke pezsgő.

A t. cz. közönség szíves tudomására hozom, hogy **LITKE L.** pécsi pezsgőgyárnak raktárát átvettem, és ezen gyárban előállított pezsgőt gyári áron árusítom el.

Hasonlóképp raktáron tartom következő francia pezsgőket **Pomery és Greno, Moet és Chandon, Roederer és Cliquot,** továbbá hazai és francia cognacot, melyek nálam mérsékelt áron kaphatók.

Tisztelettel

Eizer János,

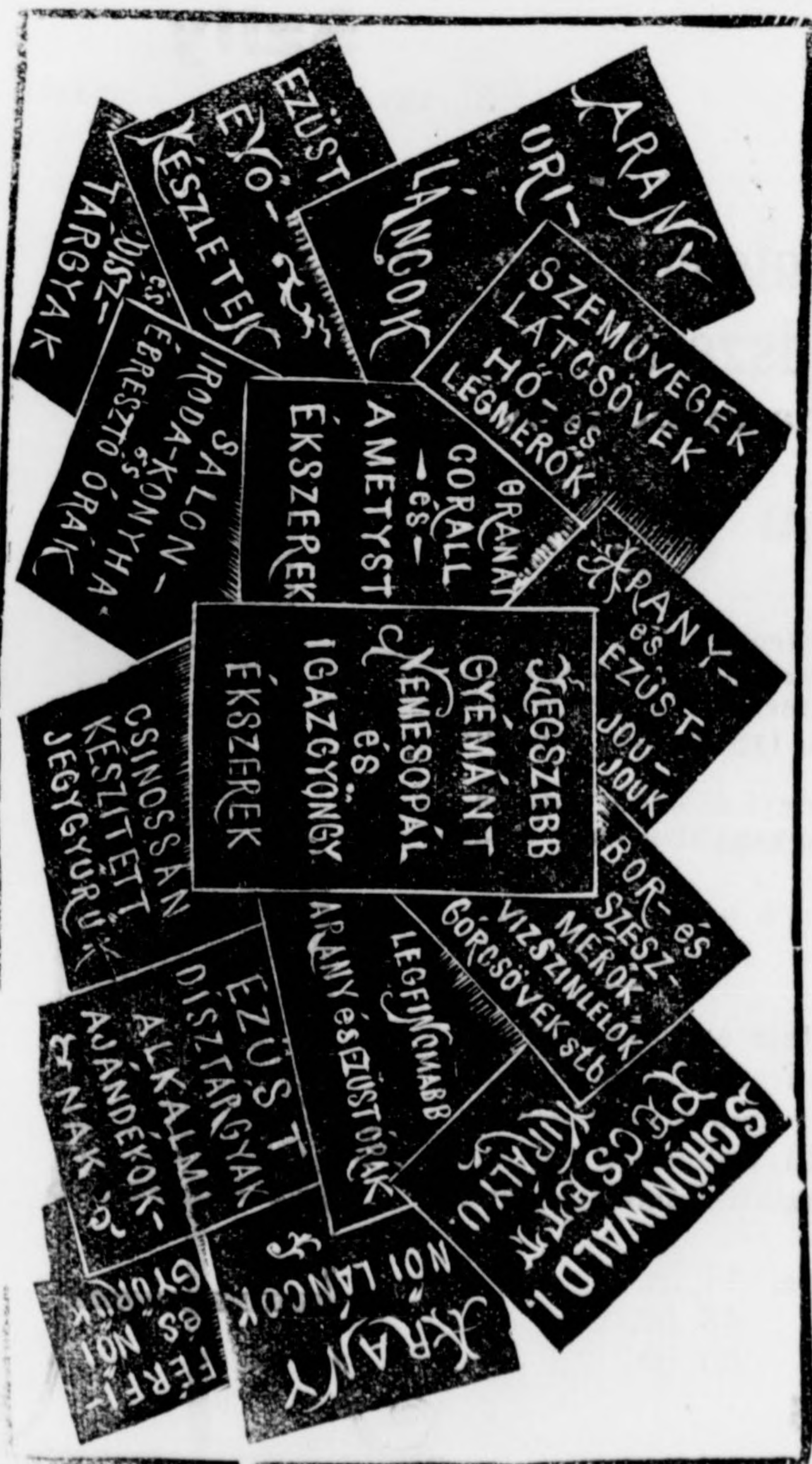
Pécsett, a királyi tábla palotájában.

Laptulajdonos:

Felelős szerkesztő:

NAGY FERENCZ

HAKSCH LAJOS.

Jeszenszky Tivadar.

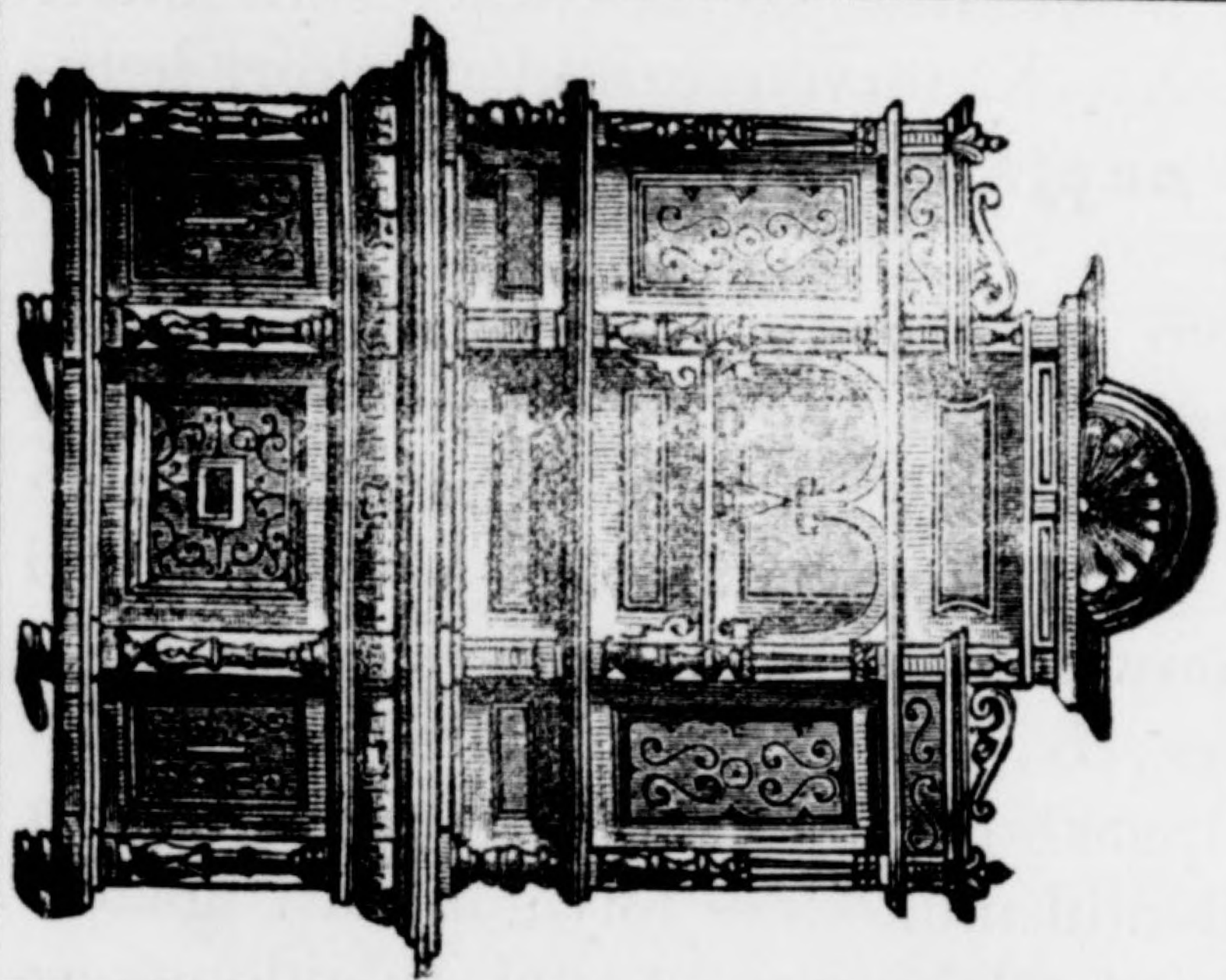
LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapír

kapható Alt és Böhm kereskedésében Pécsen

Hirdetések

igen előnyös áron vétetnek fel
kiadóhivatalunkban.

ZSOLNAY IMRE bútorkészítő és műhelye
(tetemesen nagyobbítva)

PÉCSETT

Ferencziek-utca 11. szám.

(A pécsi edénygyár raktár ugyanott.)

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett alvó-, disz- és ebédlő-szobák, mindenemű fa-, vas- és kárpitozott bútorok, képek, tükörök, függönyök, függönytartók, és minden e szakmába vágó cikkek.

Abban a helyzetben vagyok, hogy **bútorvásárlások** nálam ép oly jutányosan eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.

2410. szám

alisp. 1891.

Versenytárgyalás.

Baranyavármegye területén levő törvényhatósági közutakon 1891, 1892, 1893. és 1894. években eszközözendő

fedanyagszállítás

illetve kiszolgáltatás biztosítása iránt **a folyó évi márczius hó 5. és 6-ik napján** mindenkor **d. e. 10 órakor**, jelesen pedig a **siklósi, pécsváradi és hegykati** járásokra nézve **5-én**, a **pécsi, baranyavári, mohácsi és szt.-lőrinczi** járásokra nézve pedig **6-án Baranyavármegye alispánjának hivatali helyiségében** zárt írásbeli ajánlatok útján versenytárgyalás tartatik.

Felhivatnak ennél fogva vállalkozni kívánók, hogy ajánlataikat hozzám czimezve legkésőbb a kitűzött tárgyalási nap délelőtti 10 órájáig nyujtsák be.

A később beérkezett ajánlatok valamint általában a bármikor beérkezett táviratok figyelembe vétetni nem fognak.

Az öt pecséttel zárt ajánlatok borítékán a czimezésen felül világosan kiírandó a főszolgabírói járás neve, melynek útjaira az ajánlat vonatkozik.

Az ajánlatok egy-egy főszolgabírói járás összes törvényhatósági közutaira teendők; egy és ugyanazon versenyző által azonban esetleg több járásra vonatkozólag is, de járásonként külön-külön. Csupán egyes utrészletekre szóló ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

Az ajánlott árleengedés vagy árfelemelés a versenytárgyalás alapjául felvett költség árak után számítandó százalékban fejezendő ki illetve az ajánlatban számokkal és betűkkel írandó ki, annak felemlítése mellett, hogy az ajánlattevő a fedanyag kimutatást és a szerződési részletes és különleges feltételeket betekintette és azoknak magát feltétlenül aláveti.

Az ajánlatok az alant jelölt ajánlati minta szerint pontosan állítandók ki, szabályszerűen bélyegzendők és az ajánlattevő által sejtkezűleg aláírandók.

Az ajánlatokhoz bánatpénzül készpénz, vagy állami letétre alkalmas értékpapírok csatolandók és a bánatpénznek a tárgyalás alapjául szolgáló főösszeg után számított 5%-át kell kitennie. Ezen mintától és feltételektől eltérő ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

Azon ajánlattevőknek kiknek ajánlatai nem fogadtattak el, bánatpénzük az árlejtés eredménye feletti határozat-hozatal után azonnal ki fog adatni.

A tett ajánlat az illető vállalkozóra nézve azonnal, a vármegyére nézve pedig csak az elfogadás napjától kötelező.

A fedanyag szállítására és kiszolgáltatására vonatkozó szerződés és részletes feltételek, az ajánlati minta és a felosztási kimutatások a baranyavármegyei m. kir. államépítészeti hivatalnál a szokott hivatalos órákban megtekinthetők.

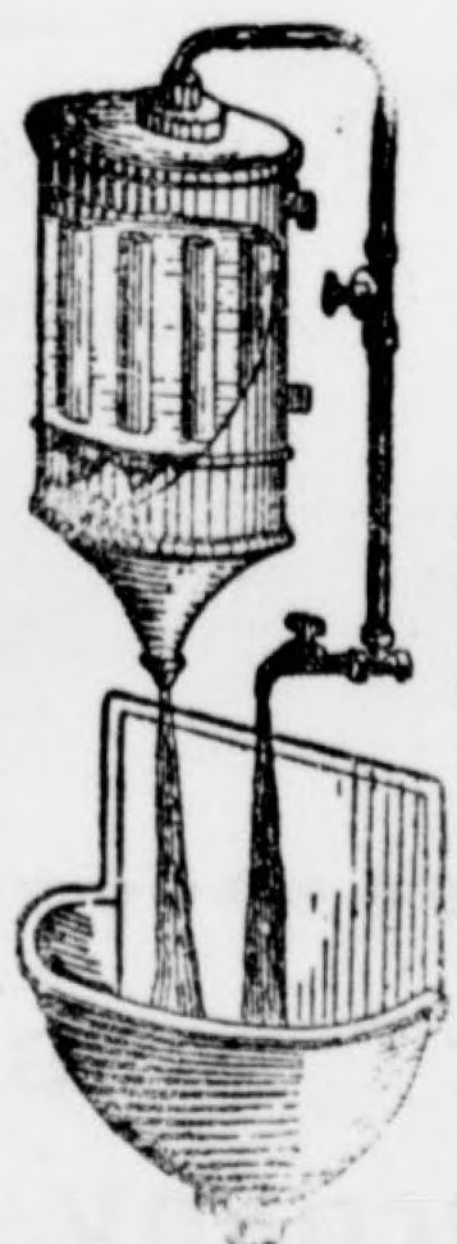
Pécsen, 1891. február hó 20-án.

Szily

Baranyavármegye alispánja.

Legbiztosabb szer egészségtelen ivóvíz ellen!

Vízvezetési szűrő

**A PASTEUR rendszerű
Chamberland-féle szabadalmazott**

szűrő

a legegyszerűbb módon — bármily zavaros vagy tisztátalan vizet — kristálytisztára szűr. — A Pasteur-féle rendszer az egyedüli, mely által vizet mikroba- és bakteriamentesen szűrni, tehát minden fertőző csirát, a cholera, typhus stb. bacillussokat a vízből eltávolítani lehet.

Elismerve valamennyi egészségügyi és orvostudományi kapacitása által és budapesti járványbizottság által ajánlva.

Ngs. Fodor József tanár úr, a budapesti egészségügyi-intézet igazgatója e felől a következőket írja 1885. május 4-ről kelt levelében:

„Az új Chamberland-Pasteur-féle szűrőkészüléken 6 héten át szünet nélkül folyt a vízvezeték vize, s ismételt vizsgálatom alapján meglepéssel irhatom, hogy ez idő alatt bakteria a szűrőn egyáltalában nem jutott keresztül, noha vízvezeteki vizünkben ez idő szerint legalább 100—120.000 bakteria tartalmaztatik minden liter vízben.”

Háztartási szűrő 50 liter napi képességgel 36 frt.

„ „ 60 „ „ 46 frt.

„ „ 70 „ „ 60 frt.

ZELLERIN MÁTYÁS

cs. és kir. udv. szállító

Budapest, VII. nagydíófa-utca 14. sz.

és Sebestyen-tér 4. sz.

Árjegyzék és magyarázatok kívánatra bérmentve küldetnek.

Háztartási szűrő, feltöltésre berendezve.

